ฑ96.33
ส 158 ร
2 ว

รูปแบบการเล่นเซปัคตะกร้อในการแข่งขันกีฬาเอเชี่ยนเกมส์ครั้งที่ 13

ปริญญานิพนธ์

ของ

สถาพร เกษแก้ว

21 พ.ค. 2542

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา
มีนาคม 2542

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

..... ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมรรถชัย น้อยศิริ)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ผาณิต บิลมาศ)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมรรถชัย น้อยศิริ)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ผาณิต บิลมาศ)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภาคภูมิ รัตนโรจนากุล)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(อาจารย์ธาวุฒิ ปลื้มสำราญ)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

วันที่ 12 เดือนมีนาคม พ.ศ. 2542

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจากผู้ช่วยศาสตราจารย์สมรรถชัย น้อยศิริ ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ผาณิต บิลมาศ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ที่ได้ให้คำปรึกษา แนะนำ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เป็นอย่างดียิ่ง ผู้วิจัย จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ภาคภูมิ รัตนโรจนากุล อาจารย์ธาวุฒิ ปลื้มสำราญ กรรมการสอบปากเปล่าที่กรุณาให้คำแนะนำ แก้ไขปริญญานิพนธ์ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ นายทรงสวัสดิ์ ไวชมภู รองอธิบดีกรมพลศึกษา ในฐานะบังคับบัญชาที่ให้การช่วยเหลือสนับสนุน นายวิจิตร เกตุแก้ว นายกสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ พลตรีจารึก อารีราชการัณย์ นายกสมาคมตะกร้อแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ นายนพชัย วุฒิกมลชัย อุปนายกสมาคมตะกร้อแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ และผู้จัดการทีมชาติไทยชุดเอเชี่ยนเกมส์ครั้งที่ 13 นายทินกร นำบุญจิตต์ ผู้เชี่ยวชาญพิเศษด้านการพลศึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์อุดม พิมพา นายอุดม สุภาวีระ นายสุรศักดิ์ วงษานุศิษย์ ที่ให้การช่วยเหลือให้คำแนะนำ และนายธนะสาร ศรีปลั่ง ที่เขียนภาพงานวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยขอกราบระลึกถึงพระคุณบิดา มารดา คณาจารย์ ญาติมิตร ที่ได้อบรม สั่งสอน ช่วยเหลือ สนับสนุน และท้ายที่สุดนี้ขอขอบคุณนางวาสนา เกษแก้ว ที่เป็นกำลังใจ ช่วยเหลือ สนับสนุนตลอดมา จนปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

สถาพร เกษแก้ว

สารบัญ

บทที่ **หน้า**

1 บทนำ 1

คำนำ 1

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า 4

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า 5

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า 5

นิยามศัพท์เฉพาะ 6

2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 7

องค์ประกอบของทักษะกีฬาเซปัคตะกร้อ 7

ขั้นตอนสำคัญในการนำไปสู่การเล่นเซปัคตะกร้อ 8

การเสิร์ฟ 10

การรับเสิร์ฟหรือการเปิดลูกเสิร์ฟ 15

การกระโดดเตะ 17

รูปแบบการรุก 20

รูปแบบการสกัดกั้น หรือการบล๊อค 31

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 36

งานวิจัยในต่างประเทศ 36

งานวิจัยในประเทศไทย 37

3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า 42

กลุ่มตัวอย่าง 42

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล 42

บทที่ **หน้า**

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล 42
วิธีจัดกระทำกับข้อมูล 44

4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า 45
ผลการศึกษาค้นคว้า 45

5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ 62
บทย่อ 62
ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า 62
กลุ่มตัวอย่าง 62
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล 62
วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล 63
การวิเคราะห์ข้อมูล..... 64
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า 64
อภิปรายผล 65
ข้อเสนอแนะ 69
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป 69

บรรณานุกรม 71

ภาคผนวก 74

ประวัติย่อของผู้วิจัย 90

บัญชีตาราง

ตาราง **หน้า**

1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของรูปแบบการเสิร์ฟ 46

2 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของรูปแบบการรับเสิร์ฟ 48

3 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของรูปแบบการรุก 50

4 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของรูปแบบการสกัดกั้น 52

5 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของทักษะการเล่นที่ใช้รุกแบบต่าง ๆ 54

6 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของทักษะการเล่นที่ใช้ตั้งลูกตะกร้อ (เซ็ท) 56

7 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของทิศทางการเสิร์ฟไปยังตำแหน่งต่าง ๆ 58

8 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของรูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟ 60

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ **หน้า**

1 การเสิร์ฟตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านใน 11
2 การเคลื่อนที่ลูกหมุนบน 11
3 การเคลื่อนที่ลูกหมุนล่าง 12
4 การเสิร์ฟด้วยหลังเท้า 12
5 การเสิร์ฟด้วยหน้าเท้า 13
6 การเคลื่อนที่ของลูกตะกร้อลักษณะหมุนข้าง 13
7 การเคลื่อนที่ของลูกตะกร้อลักษณะลูกหมุนล่าง 14
8 การรับเสิร์ฟที่เวลา 10 นาฬิกา 10 นาที 15
9 การรับเสิร์ฟที่เวลา 9 นาฬิกา 10 นาที 16
10 การรับเสิร์ฟที่เวลา 10 นาฬิกา 15 นาที 16
11 การรับเสิร์ฟที่เวลา 9 นาฬิกา 15 นาที 17
12 การกระโดดเตะแบบลังกาหลัง 18
13 การกระโดดเตะด้านข้าง 19
14 การกระโดดเตะสลับหลัง 19
15 การเตะสั้นหรือเตะหยอด 20
16 การเสิร์ฟไปยังตำแหน่งหน้าขวา 21
17 การเสิร์ฟไปยังตำแหน่งหน้าซ้าย 21
18 การเสิร์ฟไปยังตำแหน่งหลัง 22
19 การรุกโดยตำแหน่งหน้าขวา 23
20 การรุกโดยผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้าย 26
21 การรุกโดยผู้เล่นหน้าซ้ายและหน้าขวา 29

ภาพประกอบ **หน้า**

22 การซ้อนหลัง 31
23 การสกัดกั้นขางอชิดลำตัว 32
24 การสกัดกั้นด้วยท่าเหยียดขา 33
25 การสกัดกั้นด้วยลำตัวและหลัง 34
26 การสกัดกั้นด้วยหลัง 34
27 การสกัดกั้นด้วยเท้ากับเท้า 35
28 การสกัดกั้นด้วยเท้ากับหลัง 35
29 รูปแบบการเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านใน 47
30 รูปแบบการรับเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านใน 49
31 รูปแบบการรุกด้วยตำแหน่งหน้าขวา พื้นที่หน้าขวา 51
32 รูปแบบการสกัดกั้นด้วยขา 53
33 การรุกแบบกระโดดเตะลังกาหลัง 55
34 ทักษะการเล่นที่ใช้ตั้ง (เซ็ท) 57
35 ทิศทางการเสิร์ฟไปยังตำแหน่งหลัง 59
36 การตั้งรับเสิร์ฟแบบ บี 61

บทที่ 1

บทนำ

คำนำ

กีฬาเซปัคตะกร้อ (Sepaktakraw) ได้จัดให้มีการแข่งขันขึ้นครั้งแรก ในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 3 ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลย์เซีย วิธีการเล่นได้ยึดแนวการเล่นระหว่างตะกร้อข้ามตาข่ายของไทย และกีฬาเซปัคตะกร้อ ของประเทศมาเลย์เซีย โดยที่ตัวแทนของประเทศไทย ประเทศมาเลย์เซีย ประเทศสิงคโปร์ และประเทศฟิลิปปินส์ ได้ร่วมกันพิจารณาลักษณะ วิธีการเล่นและระเบียบกติกาการเล่นเป็นสากลขึ้น เรียกว่า "เซปัคตะกร้อ" (Sepaktakraw) การเล่นกีฬาชนิดนี้มีการเล่นการนับคะแนนคล้ายคลึงกับกีฬาวอลเลย์บอล กีฬาแบดมินตัน นำมาผสมผสานกันและปรับปรุงให้เหมาะสมกับทักษะที่ใช้ในการเล่นคือ เท้า ศีรษะ เข่า เป็นต้น การเล่นในยุคแรกยังไม่มีรูปแบบของการเล่นที่มากมายนัก ส่วนใหญ่จะเป็นการเล่นด้วยลูกโต้ข้ามตาข่ายด้วยศีรษะเป็นส่วนใหญ่ ต่อมาได้มีการพัฒนาการเสิร์ฟ การเล่นโต้หน้าตาข่ายด้วยเท้า ซึ่งมีการเล่นที่หลากหลาย มีความเร็ว ความรุนแรง ซึ่งยากต่อการตั้งรับธรรมดา ผู้ฝึกสอน จึงได้มีการคิดหาวิธีการเสิร์ฟ การรับเสิร์ฟ การสกัดกั้นและการรุกให้มีประสิทธิภาพ พบว่ามีวิธีการรับเสิร์ฟ ด้วยศีรษะ ข้างเท้าด้านใน เข่า หลังเท้า การสกัดกั้นด้วยขา หลัง ลำตัวและขา และการสกัดกั้นสองคน เป็นวิธีการสกัดกั้นที่ดี การแข่งขันกีฬาเซปัคตะกร้อ นับตั้งแต่บรรจุเข้าแข่งขันกีฬาซีเกมส์ และเอเชี่ยนเกมส์ ประเทศที่เป็นสมาชิก และมิได้เป็นสมาชิกได้ให้ความสนใจ มีการฝึกและเชิญวิทยากรจากประเทศที่เป็นกลุ่มผู้นำกีฬาชนิดนี้ ไปบรรยายและสาธิตวิธีการเล่นที่ถูกต้องเพื่อพัฒนานักกีฬา ให้มีวิธีการเล่นที่ดีต่อไป การเล่นกีฬาเซปัคตะกร้อในปัจจุบันมีแบบแผน และวิธีการเล่นที่ซับซ้อนมากยิ่งขึ้น ผู้เล่นจะต้องปรับปรุงเทคนิคกลยุทธการเล่น และยังต้องฝึกสมรรถภาพทางกายอีกด้วย แสดงให้เห็นว่าการเป็น

นักกีฬาเซปัคตะกร้อที่ดีนั้นจะต้องประกอบด้วย นักกีฬาที่มีความสามารถเชิงทักษะ สมรรถภาพทางร่างกาย สมรรถภาพของจิตใจ และองค์ประกอบอื่น ๆ ตลอดจนมีความเข้าใจในรูปแบบ และวิธีการเล่นกีฬาเซปัคตะกร้อเป็นอย่างดี

ในการแข่งขันกีฬาเซปัคตะกร้อ จะประกอบด้วยผู้เล่น 3 ตำแหน่ง คือ ผู้เล่นตำแหน่งหลัง (Back) ผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวา (Right Inside) ยืนอยู่ด้านขวามือผู้เล่นตำแหน่งหลัง ผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้าย (Left Inside) ยืนอยู่ด้านซ้ายมือผู้เล่นตำแหน่งหลัง การเริ่มเล่นกีฬาเซปัคตะกร้อ จะเริ่มจากผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวา หรือผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้ายโยนลูกตะกร้อให้ผู้เล่นในตำแหน่งหลัง (Back) เป็นผู้เสิร์ฟตะกร้อ ผู้เสิร์ฟจะเสิร์ฟตะกร้อได้ดี มีประสิทธิภาพเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับผู้ที่โยนตะกร้อว่ามีความรู้ ความเข้าใจและสามารถโยนตะกร้อได้ตามความต้องการ หรือไม่ การเสิร์ฟเป็นการเริ่มเล่นของเกมรุก หากผู้เสิร์ฟสามารถเสิร์ฟตะกร้อได้ดี และมีประสิทธิภาพก็จะได้คะแนน หากเสิร์ฟเสียก็จะทำให้เสียสิทธิจากการรุกเป็นฝ่ายรับทันที ดังนั้น นักกีฬา หรือ ผู้เล่นตำแหน่งหลังจำเป็นจะต้องฝึกทักษะการเสิร์ฟ และรูปแบบการเสิร์ฟเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ประสบการณ์และความชำนาญ ซึ่งจะส่งผลให้การเสิร์ฟตะกร้อมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ อุทัย สงวนพงศ์ (2529:22) กล่าวว่า ถ้าหากเสิร์ฟเสีย หรือ เสิร์ฟให้ฝ่ายตรงข้ามรับได้ง่ายๆ ก็จะทำให้ตนเสียเปรียบ เพราะต้องตกเป็นฝ่ายตั้งรับ การเสิร์ฟจึงเป็นการเริ่มต้นในการรุก และต้องมีความแม่นยำ ผู้เล่นจึงควรหาความชำนาญโดยการฝึกหัดเสิร์ฟด้วยวิธีหนึ่งที่เหมาะสม และดีที่สุด

นอกจากนั้น การรับเสิร์ฟ ยังเป็นส่วนสำคัญในการแข่งขัน เพราะผู้เล่นกีฬาชนิดนี้จำเป็นจะต้องมีความสามารถในการที่จะเลือกใช้ทักษะของเท้า เข่า ศีรษะ ตลอดจนอวัยวะทุกส่วนของร่างกาย ยกเว้นมือและแขนในการรับเสิร์ฟ เมื่อเริ่มการแข่งขัน ฝ่ายรับต้องรับเสิร์ฟ ซึ่งเป็นการรุกที่มีทิศทาง ความเร็ว ความรุนแรงของตะกร้อที่พุ่งมาไม่ซ้ำแบบกัน ลักษณะและทิศทางอาจจะพุ่งมาเร็วในระดับต่ำ เร็ว รุนแรง ช้าก็ได้ หรือ อาจจะกระทบขอบบนของตาข่ายแล้วข้ามไปยังฝ่ายตรงข้าม ปัจจัยดังกล่าวทำให้ผู้เล่นฝ่ายรับควบคุมตะกร้อได้ยาก อาจทำให้เสียคะแนนจากการรับเสิร์ฟ

สืบเนื่องมาจากการใช้ทักษะที่ไม่ถูกต้อง หรือลักษณะของการยืนรับเสิร์ฟที่ไม่เหมาะสมนั่นเอง การรับเสิร์ฟเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง ถ้าหากทีมรับไม่สามารถรับเสิร์ฟได้จะทำให้ทีมเสียคะแนนทันที ผู้รับเสิร์ฟต้องรู้ว่า ผู้เสิร์ฟจะใช้ทักษะใดเสิร์ฟและต้องเข้าใจลักษณะ ทิศทางการเคลื่อนที่ของตะกร้อ เพื่อให้การรับมีประสิทธิภาพและสามารถรุกกลับได้อย่างมีประสิทธิผล การรับเสิร์ฟนั้น จุดมุ่งหมายก็เพื่อเปลี่ยนสถานะภาพจากฝ่ายรับเป็นรุก เพราะฉะนั้นเมื่อรับเสิร์ฟได้แล้ว จะต้องพยายามรุกกลับฝ่ายตรงข้ามให้ได้เพื่อกลับมาเป็นฝ่ายเสิร์ฟ นอกจากรับเสิร์ฟแล้ว ทักษะในการตั้งตะกร้อมีบทบาทมาก เพราะผู้เล่นตำแหน่งนี้จะเป็นผู้ตั้งตะกร้อให้ผู้เล่นตำแหน่งรุก ทำการรุกในรูปแบบต่างๆ อย่างไรก็ตาม การตั้งจะต้องประกอบด้วย ทิศทาง ความเร็ว ความสูง และเป้าหมาย เพราะว่า ลักษณะ และทิศทางการเคลื่อนที่ของตะกร้อที่ลอยไปในอากาศจะส่งผลต่อการเล่นตะกร้อ ของผู้เล่นตำแหน่งรุกอย่างยิ่ง การรุกจะเกิดประสิทธิภาพเพียงใดขึ้นอยู่กับการตั้งตะกร้อให้เคลื่อนที่ไปในทิศทางที่ถูกต้อง และตำแหน่งที่เหมาะสม ย่อมส่งผลให้การรุกมีประสิทธิภาพ การตั้งตะกร้อจะต้องมีการตั้งหลาย ๆ รูปแบบและฝึกให้เกิดความชำนาญเป็นพิเศษ เพราะผู้ตั้งตะกร้อ จะต้องเป็นคนที่สามารถตั้งตะกร้อได้อย่างมีประสิทธิภาพ กล่าวคือ ผู้ตั้งตะกร้อ จะต้องเลือกใช้ทักษะในการตั้งตะกร้อให้ผู้รุก ๆ ไปทิศทางใดก็ได้ในสนามซึ่งจะต้องมีความปราณีต แม่นยำและชำนาญ ซึ่งการกระทำดังกล่าวจะเกิดขึ้นได้ต้องใช้ระยะเวลา และผ่านการฝึกมาเป็นอย่างดี

ในการเล่นกีฬาเซปัคตะกร้อ การรุกที่เกิดจากการรับเสิร์ฟจะเป็นการรุกกลับที่รุนแรง และรวดเร็ว ดังนั้นฝ่ายตรงข้ามจะต้องหาทางตั้งรับ หรือวิธีการสกัดกั้น (Blocking) ให้ได้เพื่อเปลี่ยนสถานะภาพจากฝ่ายรับเป็นฝ่ายรุกอีกครั้งหนึ่ง เพื่อทำคะแนน การสกัดกั้นใช่จะประสบผลสำเร็จในการสกัดกั้นเสมอไป ถ้าขาดการสกัดกั้นที่มีประสิทธิภาพ จากการสังเกตของผู้วิจัย จากการแข่งขัน การสกัดกั้นที่นิยมใช้กันมากคือ การใช้ขา ในการกระโดดสกัดกั้น การสกัดกั้นมีความสำคัญอย่างยิ่งในการต่อต้านการรุก และเป็นวิธีที่ทำคะแนนได้ดีอีกอย่างหนึ่งด้วย การรุกมีหลายรูปแบบ

ในบางครั้งฝ่ายรับสามารถสกัดกั้นได้ง่าย ดังนั้นฝ่ายรุกจำเป็นจะต้องมีการฝึกรูปแบบการรุกหลายๆ รูปแบบ โดยจะต้องศึกษาและฝึกซ้อม เพื่อให้เกิดการพัฒนา เกิดความชำนาญและสามารถกระทำได้อย่างสัมพันธ์กันในทีม ผู้เล่นอื่นที่มิได้ทำการรุก หรือสกัดกั้น ก็ต้องเล่นให้สอดคล้องประสานกับผู้เล่นที่ทำหน้าที่รุก หรือสกัดกั้น โดยการเคลื่อนที่ไปซ้อนผู้เล่นตำแหน่งรุก หรือสกัดกั้น เพื่อนำตะกร้อที่กระดอนกลับมาเล่นอีกครั้ง ถ้าหากนักกีฬาที่ไม่เห็นความสำคัญของการเข้าซ้อนจะทำให้พลาดโอกาสได้คะแนน หรืออาจทำให้เสียคะแนนอย่างไม่น่าจะเสียได้ ดังนั้น ผู้เล่นทุกตำแหน่ง จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการประสานสัมพันธ์ของทีมในการแข่งขันกีฬาเซปักตะกร้อ

จากเหตุผลที่กล่าวไว้ข้างต้นจะเห็นได้ว่าการเลือกใช้รูปแบบ และทักษะในการเล่นเซปักตะกร้อให้เหมาะสมขณะแข่งขัน นั้นมีจำเป็นและสำคัญเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้ฝึกสอนที่จะต้องรู้ เพื่อการพัฒนาตนเองและสามารถนำไปฝึกนักกีฬาให้ก้าวไปสู่จุดหมาย ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัย จึงมีความสนใจที่จะศึกษารูปแบบ และทักษะการเล่นเซปักตะกร้อ ในการแข่งขันกีฬาเอเชี่ยนเกมส์ครั้งที่ 13 ณ กรุงเทพมหานคร ระหว่างวันที่ 6 - 20 ธันวาคม 2541 เพื่อจะนำผลการวิจัยไปใช้กำหนดแนวทางวิธีการสอนของผู้ฝึกสอน การฝึกรูปแบบการเล่น และทักษะเฉพาะ ที่พบว่ามีการใช้มากที่สุดในการแข่งขัน ตามผลของการวิจัยและเป็นเอกสารอ้างอิงแก่ผู้ที่สนใจในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อทราบรูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อ ในการแข่งขันกีฬาเอเชี่ยนเกมส์ครั้งที่ 13
2. เพื่อทราบทักษะการเล่นเซปักตะกร้อ ในการแข่งขันกีฬาเอเชี่ยนเกมส์ครั้งที่ 13

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทราบรูปแบบการเล่นเซปัคตะกร้อในปัจจุบัน
2. ทราบทักษะการเล่นเซปัคตะกร้อ
3. เป็นแนวทางการฝึกสอนนักกีฬา
4. เป็นประโยชน์ต่อการเตรียมความพร้อมของนักกีฬาในการแข่งขัน
5. เป็นประโยช์นสำหรับผู้ฝึกสอนกีฬาเซปัคตะกร้อที่มีความสนใจจะใช้เป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าและพัฒนาการเล่นกีฬาเซปัคตะกร้อต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักกีฬาที่ลงทำการแข่งขันเซปัคตะกร้อ ประเภททีมชุด รอบรองชนะเลิศ ในการแข่งขันกีฬาเอเชี่ยนเกมส์ครั้งที่ 13 ณ กรุงเทพมหานคร ระหว่างวันที่ 6 - 20 ธันวาคม 2541 ซึ่งได้มาด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ นักกีฬาเซปัคตะกร้อที่ลงทำการแข่งขันเซปัคตะกร้อประเภททีมชุด รอบรองชนะเลิศ ในการแข่งขันกีฬาเอเชี่ยนเกมส์ครั้งที่ 13

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ รูปแบบและทักษะของนักกีฬาที่แสดงออกขณะแข่งขันเซปัคตะกร้อประเภททีมชุด รอบรองชนะเลิศ ในการแข่งขันกีฬาเอเชี่ยนเกมส์ครั้งที่ 13

นิยามศัพท์เฉพาะ

รูปแบบการเล่นเซปัคตะกร้อ หมายถึง แผนการเล่นของนักกีฬาชาย ที่แสดงออกขณะแข่งขัน ประกอบด้วย ทักษะ การเสิร์ฟ การรับเสิร์ฟ การตั้ง การรุก และการสกัดกั้น

กีฬาเอเชี่ยนเกมส์ หมายถึง การแข่งขันกีฬาเอเชี่ยนเกมส์ครั้งที่ 13 ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน ในระหว่างวันที่ 6 - 20 ธันวาคม 2541 ณ กรุงเทพมหานคร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเล่นกีฬาเซปัคตะกร้อ จากการศึกษาเอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้องสรุปได้ดังนี้

องค์ประกอบของทักษะกีฬาเซปัคตะกร้อ

องค์ประกอบทักษะพื้นฐานของกีฬาเซปัคตะกร้อที่ใช้ในการเรียนการสอนส่วนมากประกอบด้วยทักษะต่าง ๆ คือ การเตะตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านใน หลังเท้า เข่า ศรีษะ การเสิร์ฟ การพักลูก การตั้งหรือการชง การบล๊อคหรือการสกัดกั้น การเล่นหน้าตาข่าย ซึ่งแต่ละทักษะมีจุดมุ่งหมายของการเล่น และวิธีการต่าง ๆ สุพจน์ ปราณี (2539 : 26 - 47) ได้กล่าวถึงพื้นฐานสำคัญในการเล่นเซปัคตะกร้อพอสรุปได้ ดังนี้

1. ลูกข้างเท้าด้านใน หรือภาษานิยมเรียกว่า " ลูกแป " เป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญที่สุดเนื่องจากเป็นการเล่นที่มีประโยชน์และใช้ในระหว่างเกมการแข่งขันมากที่สุด เป็นการเล่นที่ผิดพลาดน้อยมาก สามารถลดปัญหาในการรับลูกเสิร์ฟ หรือการตั้งรับได้ นิยมใช้ในการเสิร์ฟ การรับลูกเสิร์ฟ การตั้งหรือชงลูกตะกร้อ หากฝึกจนเกิดความชำนาญ จะสามารถใช้ได้อย่างแม่นยำ และมีประสิทธิภาพ

2. ลูกหลังเท้า เป็นลูกพื้นฐานที่สำคัญอย่างหนึ่งที่ควรฝึกให้เกิดความชำนาญสามารถใช้ได้ทั้งเท้าซ้ายและขวา จะทำให้ผู้ฝึกหัดมีความมั่นใจและเชื่อมั่นในตนเอง ความสำคัญของการเล่นลูกหลังเท้า คือ ใช้ในการรับลูกเสิร์ฟที่เป็นลูกหยอดหรือลูกสั้นหรือลูกพุ่งที่มีลักษณะต่ำ ลูกหลังเท้าใช้ประโยชน์ในการเป็นฝ่ายรุกโดยการเตะลูกกลางอากาศ และใช้ในการเสิร์ฟ (การส่งลูก)

3. ลูกศรีษะ เป็นลูกพื้นฐานหลัก มีความสำคัญและมีประโยชน์มากมาย ใช้ได้ง่าย และแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดีในเกมรุก สามารถที่จะกำหนดจุดตก หรือเปลี่ยนทิศทางได้ จะใช้รับลูกเสิร์ฟหรือลูกที่พุ่งเข้าหาตัวในระดับตั้งแต่กลางตัว (เอว) ถึง ศรีษะขึ้นไป นอกจากนั้นยังใช้ตั้งลูกตะกร้อ ซึ่งนิยมรองลงมาจากการตั้งด้วยข้างเท้าด้านใน

4. ลูกเข่า ถือว่าเป็นลูกที่มีความสำคัญรองจากการเล่น ลูกข้างเท้าด้านใน (ลูกแป) ลูกหลังเท้า และลูกศรีษะ มีความจำเป็นที่ต้องใช้ในยามคับขันในการรับลูกเสิร์ฟที่พุ่งเข้าหาตัวในระดับปานกลาง และใช้ในการตั้งรับลูกจากเกมรุกที่พุ่งเข้าหาลำตัว ซึ่งไม่สามารถที่จะถอยได้ทันอีกแล้ว

5. ลูกข้างเท้าด้านนอก เป็นทักษะหนึ่งที่มีโอกาสใช้น้อยมาก ส่วนมากจะใช้รับลูกที่อยู่ห่างตัวค่อนไปข้างหลังและจวนตัวจริง ๆ หากผู้เล่นมีความพร้อม ระวังตัวอยู่เสมอ ไม่ประมาท การใช้ลูกข้างเท้าด้านนอกจะไม่เกิดขึ้นเลยตลอดการแข่งขัน

6. ลูกไหล่และลูกพักอก เป็นลูกที่ไม่ใช้เลยก็ได้หากไม่จวนตัวจริง การใช้ไหล่และลูกพักอก เป็นการใช้อวัยวะที่ไม่ผิดกติกาแต่ไม่นิยมใช้เพราะมีประโยชน์น้อย เช่นเดียวกับอวัยวะส่วนอื่น ๆ เช่น หน้าแข้ง สะโพก ถูกได้ไม่ผิดกติกา

ขั้นตอนสำคัญในการนำไปสู่การเล่นเซปัคตะกร้อ

ในการเล่นเซปัคตะกร้อ องค์ประกอบสำคัญและเป็นกระบวนการต่อเนื่องในการเรียนรู้ที่ไม่ควรมองข้ามหรือละเลย มีดังนี้ (สุพจน์ ปราณี. 2539 : 1 - 6)

1. การโยน คือ การเริ่มต้นครั้งแรกในการนำเข้าสู่การเล่น เป็นการปล่อยลูกตะกร้อออกจากมือ เพื่อโยนให้ผู้เสิร์ฟ ให้มีความเหมาะสมกับจังหวะของการเสิร์ฟ ซึ่งจะส่งผลให้การเสิร์ฟมีประสิทธิภาพสูง ซึ่งถือว่ามีผลที่เกิดขึ้นจากการโยนเป็นสำคัญ

2. การเสิร์ฟ คือ การเตะตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านใน หลังเท้า หรือหน้าเท้า (ฝ่าเท้า) โดยให้ตะกร้อข้ามตาข่ายไปตกในพื้นที่ของคู่แข่งขันที่กำหนดไว้

ตามกติกา เป็นขั้นตอนที่ต่อเนื่องจากการโยน เป็นการเริ่มเล่นและเปิดเกมรุกของฝ่ายที่มีโอกาสส่งลูก การเสิร์ฟที่มีประสิทธิภาพสูง จะมีความแน่นอน แม่นยำ ผลตอบแทนที่มีค่า คือการได้รับคะแนน

3. การรับลูกเสิร์ฟ คือ การรับหรือเปิดลูกตะกร้อครั้งแรก จากการเสิร์ฟ (ส่งลูก) ของคู่แข่งขัน โดยใช้อวัยวะส่วนที่สำคัญของร่างกาย เช่น ข้างเท้าด้านใน ศรีษะ เข่าหลังเท้า ข้างเท้าด้านนอก ไหล่ และหน้าอก ซึ่งไม่ผิดกติกาการรับลูกเสิร์ฟ การเปิดลูกตะกร้อครั้งแรกควรที่จะทำให้เป็นลูกดีไว้ก่อน เพื่อจะได้เล่นครั้งที่ 2 และ 3 ได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น หรือง่ายต่อการโต้กลับ

4. การตั้ง (ลูกตะกร้อ) คือการเล่นครั้งที่ 2 หรือ อาจจะเป็นการเล่นครั้งแรกก็ได้ โดยใช้อวัยวะส่วนที่สำคัญ ง่าย และสะดวกต่อการตั้งลูกตะกร้อ คือ ข้างเท้าด้านใน และศรีษะ ซึ่งถือว่ามีความแน่นอน แม่นยำ เป็นที่นิยมใช้โดยทั่วไป จุดมุ่งหมายของการตั้งลูก เป็นการเล่นเพื่อเตรียมโต้กลับหลังจากรับเสิร์ฟ ซึ่งจะส่งผลถึงการรุกที่มีประสิทธิภาพ และกลับเป็นผู้มีสิทธิในการเสิร์ฟ

5. การรุก เป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญมาก ในการเล่นเซปัคตะกร้อ สามารถแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ

5.1 การรุกของฝ่ายเสิร์ฟ เป็นการรุกเพื่อทำคะแนน เริ่มต้นจากการเสิร์ฟกล่าวคือเมื่อเสิร์ฟตะกร้อข้ามตาข่ายไปยังพื้นที่ตรงข้ามแล้วฝ่ายตรงข้ามไม่สามารถรับเสิร์ฟ หรือโต้ตอบ หรือรุกกลับมาได้ ซึ่งจะส่งผลให้ฝ่ายรุกได้คะแนนจากการเสิร์ฟทันที

5.2 การรุกของฝ่ายรับเสิร์ฟ เป็นการรุกกลับหลังจากการรับเสิร์ฟด้วยวิธีการต่าง ๆ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเปลี่ยนสถานภาพเป็นฝ่ายเสิร์ฟ เพื่อที่จะทำคะแนนต่อไป

6. การสกัดกั้น คือ การใช้อวัยวะต่าง ๆ ของร่างกาย ยกเว้นแขน ขึ้นสกัดกั้นการรุกของคู่แข่งขันเหนือตาข่าย เป็นการเล่นเฉพาะเกมรุกที่อยู่ใกล้ตาข่าย และเป็นลูกที่รุนแรงเท่านั้น

7. การเข้าซ้อนหลัง คือ การเล่นที่ต่อเนื่องจากการรุกกลับของฝ่ายรับและการขึ้นสกัดกั้นของฝ่ายรุก ซึ่งจะต้องมีตั้งรับและการเคลื่อนที่เข้าไปซ้อนหลังผู้ขึ้นสกัดกั้น หรือผู้ที่ขึ้นกระโดดเตะตะกร้อ จุดมุ่งหมายเพื่อนำเอาตะกร้อกลับมาเล่นและรุกกลับอีกครั้งหนึ่ง

8. การตั้งรับ หมายถึง การวางแผนในการรับลูกจากเกมรุกของคู่แข่งขัน ผู้เล่นต้องมีสมาธิ มีความตั้งใจ มีทักษะพื้นฐานที่ดี มีความพร้อมและตื่นตัวในการเล่นอยู่ตลอดเวลาการแข่งขัน การเป็นผู้เล่นที่สมบูรณ์แบบนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษา เรียนรู้ และสร้างความเข้าใจในกระบวนการทั้งเชิงรุกและรับให้ดีจึงจะประสบความสำเร็จในการเล่น

<u>การเสิร์ฟ</u> (The Service)

การเสิร์ฟ หมายถึง การเริ่มเล่นตะกร้อโดยผู้เล่นที่ยืนอยู่ในเขตที่กำหนดให้ตามกติกา ตำแหน่งหน้าขวา หรือ หน้าซ้าย โยนตะกร้อให้ผู้เล่นตำแหน่งหลัง ผู้เล่นตำแหน่งหลังใช้เท้าเตะตะกร้อข้ามตาข่ายไปยังแดนตรงข้าม โดยมีเท้าข้างหนึ่งอยู่ในวงกลมที่กำหนดให้

การเล่นเซปัคตะกร้อ การเริ่มต้นการเล่น คือ การเสิร์ฟ การเสิร์ฟในระยะแรกๆ เป็นเพียงการเตะลูกตะกร้อให้ข้ามตาข่ายไปยังแดนตรงข้ามเท่านั้น ระยะต่อมาได้พัฒนาการเสิร์ฟมาเป็นอาวุธที่สำคัญในการรุก เพื่อทำคะแนนวิธีอีกหนึ่ง พบว่าการเสิร์ฟมีประสิทธิภาพจะทำให้เกมการเล่นเหนือกว่าคู่ต่อสู้ ดังนั้นการเสิร์ฟในยุคปัจจุบันจะพบว่ามีความเร็ว ความแม่นยำ รุนแรง ความสามารถในการบังคับทิศทาง และกลยุทธต่าง ๆ

แบบของการเสิร์ฟตะกร้อที่สำคัญ คือ

1. การเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านใน (The Lateral Inside - Foot Service)
2. การเสิร์ฟด้วยหลังเท้า (The Back - Foot Service)
3. การเสิร์ฟด้วยหน้าเท้า (The Fore - Foot Service)
4. การเสิร์ฟสั้น (The Drop Shot Service)

1. **การเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านใน** เป็นทักษะที่นักกีฬาในทุกระดับนิยมใช้เสิร์ฟตะกร้อมากที่สุด การเคลื่อนที่ของตะกร้อจะเคลื่อนที่รวดเร็วและรุนแรง ลักษณะการเคลื่อนที่ของตะกร้อมี 2 ลักษณะคือ

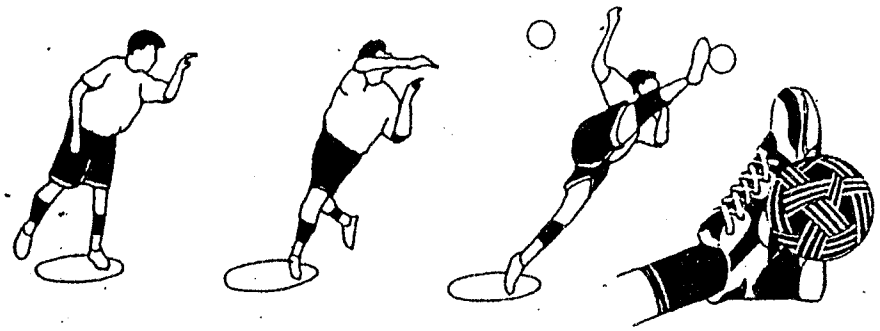

ภาพประกอบ 1 การเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านใน

1.1 การเคลื่อนที่ลูกหมุนบน (Top Spin) คือการเคลื่อนที่ของตะกร้อเมื่อออกจากเท้าตะกร้อจะพุ่งและหมุนไปข้างหน้า คู่แข่งขันที่รับเสิร์ฟส่วนมากเมื่อตะกร้อกระทบผู้รับเสิร์ฟแล้ว ตะกร้อจะลอยโด่ง และพุ่งออกด้านหลังผู้รับ สังเกตเห็นได้ชัดเจนในการรับเสิร์ฟด้วยศีรษะ

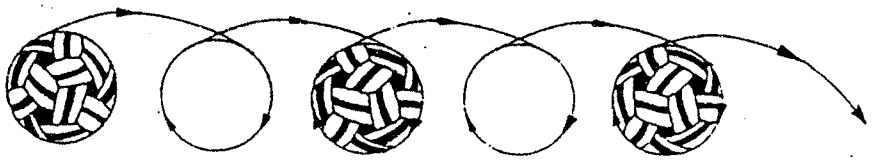

ภาพประกอบ 2 การเคลื่อนที่ลูกหมุนบน

1.2 การเคลื่อนที่ลูกหมุนล่าง (Back spin) หรือลูกตัดล่าง (Under - cut Spin) คือการเคลื่อนที่ของตะกร้อเมื่อออกจากเท้าจะหมุนและพุ่งไปข้างหน้า แต่เป็นการหมุนกลับ (ไม่เป็นที่นิยมใช้ในการเล่น) เมื่อกระทบผู้รับเสิร์ฟแล้วตะกร้อจะพุ่งกลับมายังตาข่าย

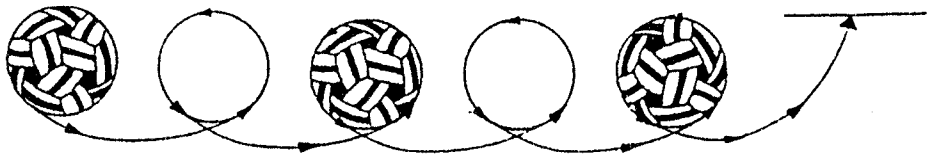

ภาพประกอบ 3 การเคลื่อนที่ลูกหมุนล่าง

2. **การเสิร์ฟด้วยหลังเท้า** เป็นทักษะที่นักกีฬาที่ในระดับสูงจำเป็นจะต้องฝึก และมีนักกีฬาบางคนฝึกฝนจนเกิดความชำนาญสามารถนำมาใช้เป็นการเสิร์ฟหลัก ลักษณะการเคลื่อนที่ของตะกร้อ จะมีความเร็ว ความรุนแรงและจะหมุนเข้าหาตัวผู้รับเสิร์ฟ ซึ่งยากแก่การรับเสิร์ฟมาก ดังนั้น โอกาสที่จะได้คะแนนจากการเสิร์ฟจะสูงมาก

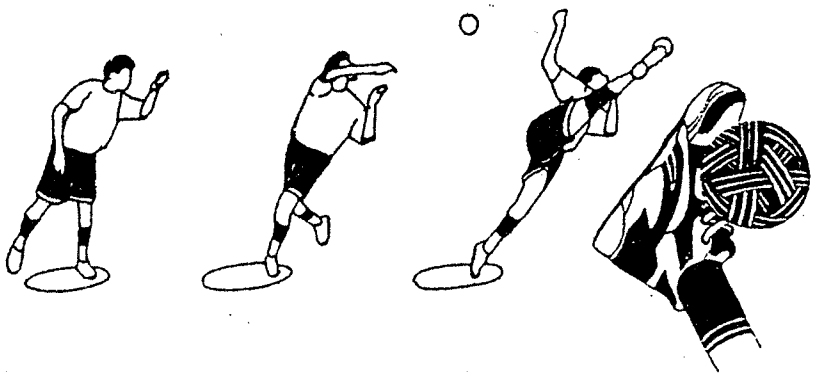

ภาพประกอบ 4 การเสิร์ฟด้วยหลังเท้า

3. **การเสิร์ฟด้วยหน้าเท้า** เป็นทักษะที่นักกีฬาไม่ค่อยนิยมเล่นกันมากนัก การเสิร์ฟลักษณะนี้มีความสำคัญในการเล่นระดับสูงอย่างยิ่ง เพราะลักษณะการเคลื่อนที่ของตะกร้อมีหลายลักษณะด้วยกัน คือ

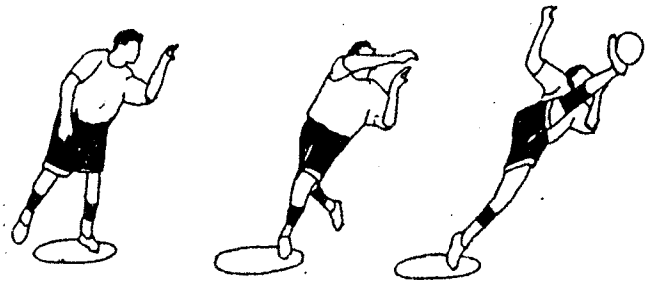

ภาพประกอบ 5 การเสิร์ฟด้วยหน้าเท้า

3.1 การเคลื่อนที่ของตะกร้อลักษณะหมุนข้าง (Side Spin) เป็นการเสิร์ฟตัดด้วยหน้าเท้าจากซ้ายไป - ขวา หรือจากขวาไป - ซ้าย การเคลื่อนที่ตะกร้อจะหมุนหนีจากจุดศูนย์กลางลอยข้ามตาข่ายอย่างรวดเร็ว และพุ่งสู่ลำตัวผู้รับเสิร์ฟซึ่งยากในการรับเสิร์ฟ หากผู้รับเสิร์ฟยืนอยู่ในตำแหน่งที่ไม่ถูกต้อง

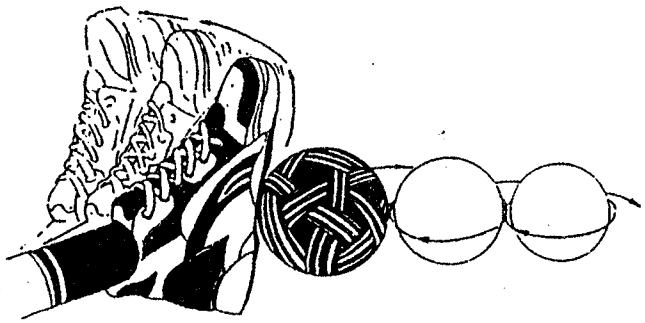

ภาพประกอบ 6 การเคลื่อนที่ของตะกร้อลักษณะหมุนข้าง

3.2 การเคลื่อนที่ของตะกร้อลักษณะลูกหมุนล่าง (Back Spin) หรือลูกตัดล่าง (Under - cut Spin) เป็นการเสิร์ฟด้วยหน้าเท้าใต้ตะกร้อ ลักษณะการเคลื่อนที่ของตะกร้อจะพุ่งไปข้างหน้าอย่างรวดเร็ว รุนแรง คู่แข่งขันที่รับลูกเสิร์ฟนี้ ส่วนมากตะกร้อจะพุ่งและวิ่งย้อนกลับเข้าหาตาข่าย จะเห็นได้ชัดเจนในการรับเสิร์ฟด้วยศีรษะ

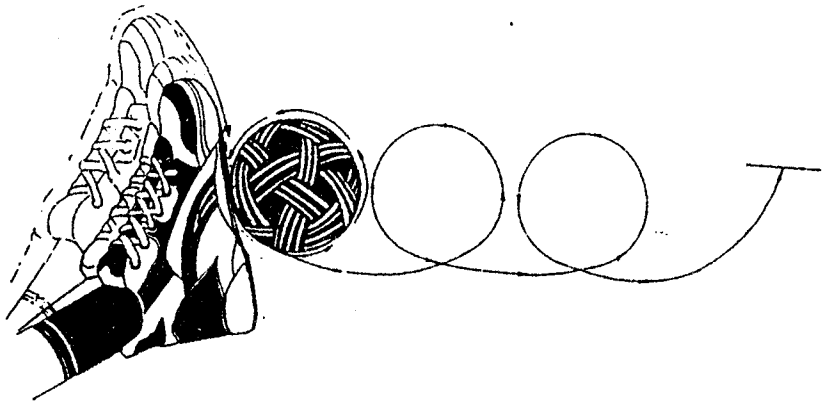

ภาพประกอบ 7 การเคลื่อนที่ของตะกร้อลักษณะลูกหมุนล่าง

4. **การเสิร์ฟสั้น** คือ การที่ผู้เสิร์ฟตะกร้อเสิร์ฟตะกร้อให้เคลื่อนที่ไปยังผู้รับให้ตกแดนหน้า การเสิร์ฟลักษณะนี้ มีจุดประสงค์ให้ผู้รับ ซึ่งมีอาการตื่นตัวของระบบกล้ามเนื้อและระบบประสาท ในการตั้งใจที่จะรับเสิร์ฟที่รุนแรง แต่เหตุการณ์กลับพลิกผันอย่างกระทันหัน จึงทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนตำแหน่งการรับเสิร์ฟอย่างกระทันหัน เป็นเหตุให้การรับเสิร์ฟผิดพลาด (ไม่สามารถบังคับทิศทางได้) บางครั้งทำให้ฝ่ายรับเสิร์ฟเสียคะแนนได้ การเสิร์ฟสั้นที่นิยมเสิร์ฟ มี 2 แบบ คือ

4.1 การเสิร์ฟตัดสั้นด้วยหน้าเท้า (Fore-Cut Spin Drop Serving) เป็นการเสิร์ฟโดยการใช้หน้าเท้าเสิร์ฟ ลักษณะการเคลื่อนที่ของตะกร้อจะหมุนลอยโด่งเล็กน้อยและมุดลงพื้น (เป็นการเสิร์ฟที่นิยมใช้กันมากในทุกระดับการเล่น)

4.2 การเสิร์ฟสั้นด้วยข้างเท้าด้านใน (Lateral Inside-Foot Drop Shot Serving) เป็นการเสิร์ฟโดยการใช้ข้างเท้าด้านในเสิร์ฟตะกร้อ ลักษณะการเคลื่อนที่ของตะกร้อ ส่วนใหญ่จะลอยนิ่ง หรือหมุนเล็กน้อย (ไม่เป็นที่นิยมเล่น)

<u>การรับเสิร์ฟ หรือการเปิดลูกเสิร์ฟ</u> (Service Receive Or Open The Ball)

การรับเสิร์ฟ (Service Receive) หมายถึง การใช้ศรีษะ เท้า เข่า และส่วนต่างๆ ของร่างกายที่ไม่ใช่มือและแขน ในการรับเสิร์ฟ เพื่อให้คนเล่นในตำแหน่งตั้งตะกร้อได้เล่นต่อไป การรับเสิร์ฟโดยทั่วไปมีดังนี้ คือ

1. การรับเสิร์ฟด้วยศรีษะ
2. การรับเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านใน
3. การรับเสิร์ฟด้วยหลังเท้า
4. การรับเสิร์ฟด้วยเข่า

การรับเสิร์ฟเป็นลักษณะที่สำคัญมากเพราะการเสิร์ฟตะกร้อในปัจจุบันมีความเร็วและรุนแรงมาก การรับเสิร์ฟจึงเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่ง ผู้รับต้องดูให้ออกว่าผู้เสิร์ฟจะเสิร์ฟตะกร้อมาในลักษณะใดและจะต้องเข้าใจลักษณะการเคลื่อนที่ของตะกร้อ เพื่อที่จะเลือกทักษะในการรับเสิร์ฟหรือเปิดลูกเสิร์ฟ ให้สามารถนำตะกร้อมาเป็นฝ่ายรุกหน้าตาข่าย ทักษะที่ใช้ในการรับเสิร์ฟมากที่สุดเรียงตามลำดับ ดังนี้ ศรีษะ ข้างเท้าด้านใน และเข่า การรับเสิร์ฟโดยทั่วไปจะเป็นการตั้งรับเสิร์ฟแบบอักษรตัว วี (V) หรือ รูปพัด การตั้งรับเสิร์ฟที่นิยมกันมี 4 แบบ คือ

1. การรับเสิร์ฟตามลักษณะการเคลื่อนที่ของนาฬิกา โดยมีผู้เล่นตำแหน่งหลังเป็นแกนหมุน ที่เวลาสิบนาฬิกาสิบนาที (10.10 น.) แบบ เอ (A) ดังภาพ

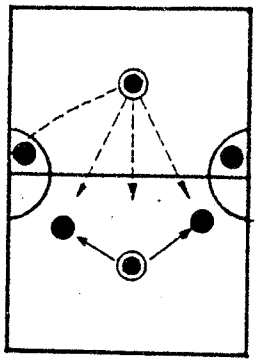

ภาพประกอบ 8 การรับเสิร์ฟตามลักษณะการเคลื่อนที่ของนาฬิกา

2. การรับเสิร์ฟตามลักษณะการเคลื่อนที่ของนาฬิกา โดยมีผู้เล่นตำแหน่งหลังเป็นแกนหมุน ที่เวลาเก้านาฬิกาสิบนาที (09.10 น.) แบบ บี (B) ดังภาพ

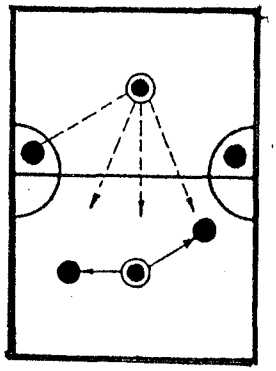

ภาพประกอบ 9 การรับเสิร์ฟตามลักษณะการเคลื่อนที่ของนาฬิกา

3. การรับเสิร์ฟตามลักษณะการเคลื่อนที่ของนาฬิกา โดยมีผู้เล่นตำแหน่งหลังเป็นแกนหมุน ที่เวลาเก้านาฬิกาสิบนาที (10.15 น.) แบบ ซี (C) ดังภาพ

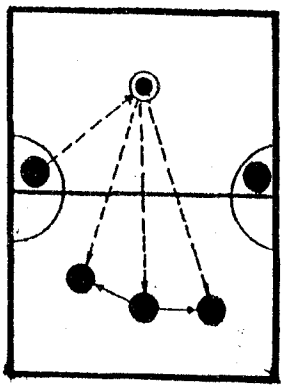

ภาพประกอบ 10 การรับเสิร์ฟตามลักษณะการเคลื่อนที่ของนาฬิกา

4. การรับเสิร์ฟตามลักษณะการเคลื่อนที่ของนาฬิกา โดยมีผู้เล่นตำแหน่งหลังเป็นแกนหมุน ที่เวลาเก้านาฬิกาสิบนาที (09.15 น.) แบบ ดี (D) ดังภาพ

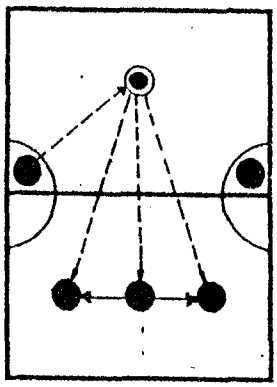

ภาพประกอบ 11 การรับเสิร์ฟตามลักษณะการเคลื่อนที่ของนาฬิกา

<u>การกระโดดเตะ</u> (The Spike)

การกระโดดเตะ (The Spike) หมายถึง การที่ผู้เล่นในตำแหน่งหน้าซ้ายหรือขวา ยืนใกล้ตาข่าย วิ่งขึ้นกระโดดเตะตะกร้อด้วยเท้า ขณะที่ตะกร้อและส่วนของร่างกายลอยอยู่บนอากาศในลักษณะต่างๆ

การกระโดดเตะตะกร้อ เป็นการใช้ทักษะของเท้าประกอบการเล่นที่ตื่นเต้นเร้าใจและน่าชมที่สุด ในการแข่งขันกีฬาเซปัคตะกร้อ การกระโดดเตะตะกร้อมักจะเป็นการเล่นครั้งที่ 2 หรือครั้งที่ 3 ซึ่งจะเป็นครั้งสุดท้ายของการเล่นแต่ละทีมในการรุก การกระโดดเตะ จะเป็นการรุกที่เด็ดขาด มีความเร็ว รุนแรง กว่าการใช้ทักษะอื่นซึ่งยากต่อการที่จะตอบโต้กลับมา ทักษะการกระโดดเตะที่นักกีฬานิยมเล่นกันมีดังนี้

1. **การกระโดดเตะ แบบลังกาหลัง** (Back Summersault Spike)

ผู้เตะตะกร้อจะยืนหันหลังให้ตาข่าย คำนวณทิศทางการเคลื่อนที่ของตะกร้อ ความสามารถในการกระโดดของตัวเอง เริ่มวิ่งและกระโดด โดยเตะเท้าซ้ายหรือเท้าขวานำ (เท้าที่ไม่เตะกร้อ) แล้วตามด้วยเท้าอีกข้างหนึ่งในลักษณะเดียวกัน เตะตะกร้อที่ลอยอยู่บนอากาศ คล้ายท่าลังกาหลังโดยเท้าที่เตะตะกร้อจะลงสู่พื้นก่อนเท้านำ ดังภาพ

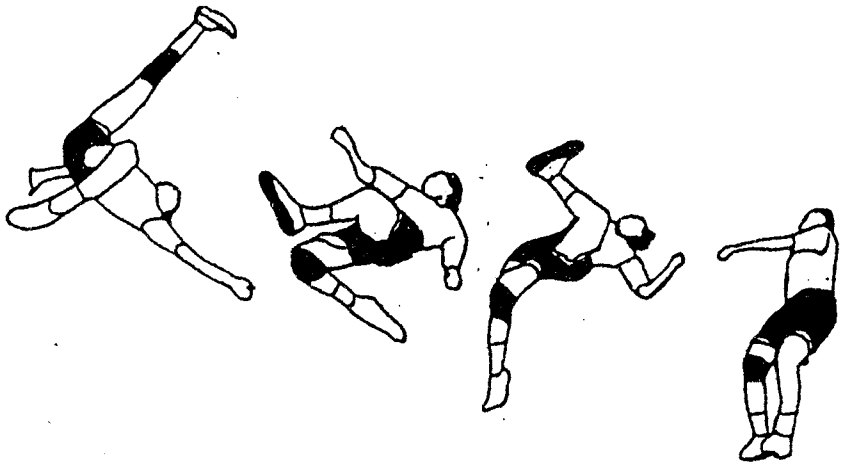

ภาพประกอบ 12 การกระโดดเตะ แบบลังกาหลัง

2. **การกระโดดเตะด้านข้าง** (Side Summersault Spike)

ผู้เตะตะกร้อจะยืนหันหลังให้ตาข่าย คำนวณทิศทางการเคลื่อนที่ของตะกร้อ ความสามารถในการกระโดดของตัวเอง เริ่มวิ่งและกระโดด โดยเตะเท้าซ้ายหรือเท้าขวานำ (เท้าที่ไม่เตะกร้อ) แล้วตามด้วยเท้าอีกข้างหนึ่งในลักษณะเดียวกัน เตะตะกร้อที่ลอยอยู่บนอากาศ เท้าที่เตะตะกร้อจะลงสู่พื้นก่อนเท้านำ เป็นการวิ่งกระโดดขึ้นเตะตะกร้อด้านข้างคล้ายกับการวิ่งกระโดดสูงท่าขึ้นม้า (Saddle Style) ดังภาพ

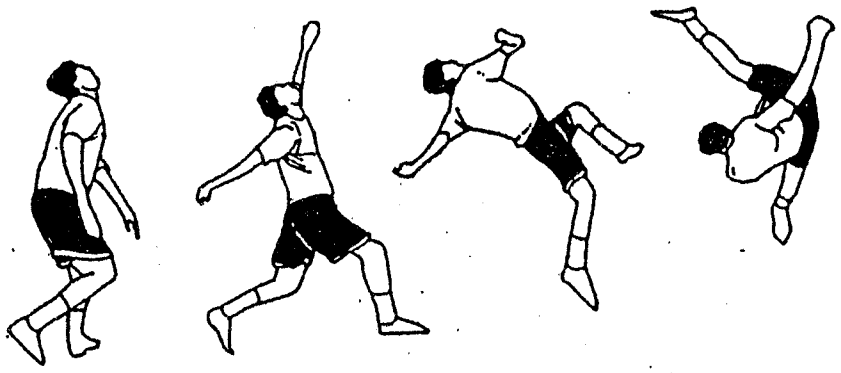

ภาพประกอบ 13 การกระโดดเตะด้านข้าง

3. **การกระโดดเตะสลับหลัง** (Back Scissors Spike)

ผู้เตะตะกร้อจะยืนหันหลังให้ตาข่าย คำนวณทิศทางการเคลื่อนที่ของตะกร้อ ความสามารถในการกระโดดของตัวเอง เริ่มวิ่งและกระโดด โดยเตะเท้าซ้ายหรือเท้าขวานำ (เท้าที่ไม่เตะกร้อ) แล้วตามด้วยเท้าอีกข้างหนึ่งในลักษณะเดียวกัน เตะตะกร้อที่ลอยอยู่บนอากาศ คล้ายท่าวิ่งกระโดดสูงท่าแบ๊คสไตล์ (Back Style) ดังภาพ

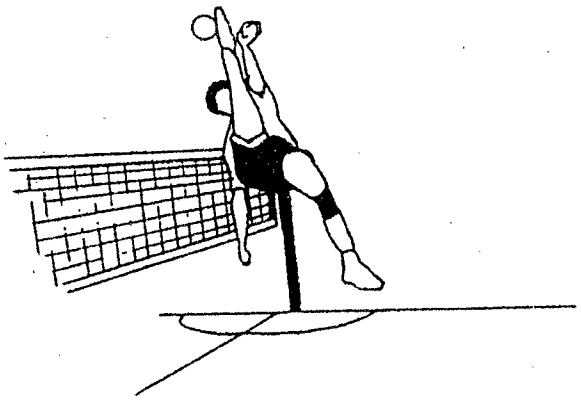

ภาพประกอบ 14 การกระโดดเตะสลับหลัง

4. **การเตะสั้น หรือเตะหยอด** (Drop Shot Spike)

เป็นการวิ่งกระโดดเตะตะกร้อ ดังภาพ ข้อ 1. ข้อ 2. และข้อ 3. ซึ่งเป็นการเตะตะกร้อที่ไม่รุนแรง เพราะผู้เล่นมีความต้องการต้องเปลี่ยนทิศทาง หรือหลบเลี่ยงการสกัดกั้นของฝ่ายตรงข้าม ดังภาพ

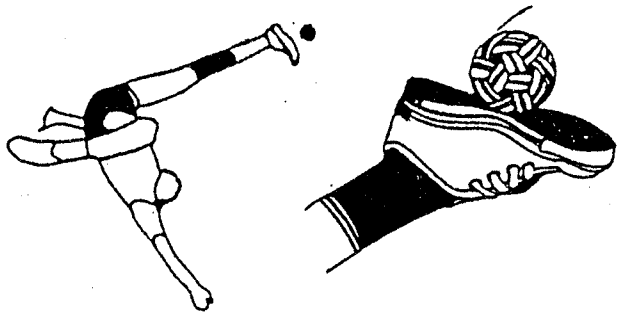

ภาพประกอบ 15 การเตะสั้น หรือเตะหยอด

<u>รูปแบบการรุก</u> (Offensive Patterns)

การรุก (The Offensive) หมายถึง การเล่นเซปัคตะกร้อที่เริ่มจากการเสิร์ฟและการรุกหลังจากรับเสิร์ฟ หมายถึง การโต้กลับของฝ่ายรับเสิร์ฟในลักษณะต่าง ๆ ให้กลับไปฝ่ายตรงข้ามอีกครั้ง ที่สำคัญ ๆ มีดังนี้

1. **การรุกโดยฝ่ายเสิร์ฟ** (Serving - Offensive) มีการเสิร์ฟตะกร้อไปยังพื้นที่ต่าง ๆ 3 ตำแหน่ง คือ

1.1 เสิร์ฟไปยังตำแหน่งผู้เล่นหน้าขวา เอ (A)

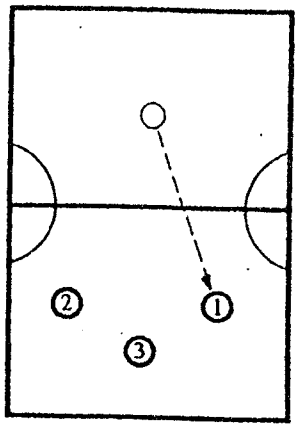

ภาพประกอบ 16 เสิร์ฟไปยังตำแหน่งผู้เล่นหน้าขวา เอ (A)

1.2 เสิร์ฟไปยังตำแหน่งผู้เล่นหน้าซ้าย บี (B)

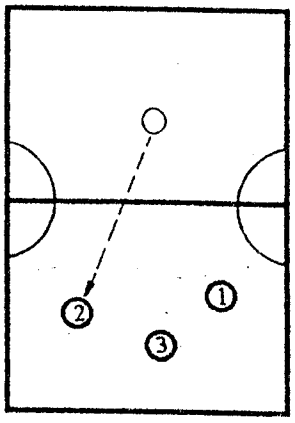

ภาพประกอบ 17 เสิร์ฟไปยังตำแหน่งผู้เล่นหน้าซ้าย บี (B)

1.3 เสิร์ฟไปยังตำแหน่งผู้เล่นหลัง (C)

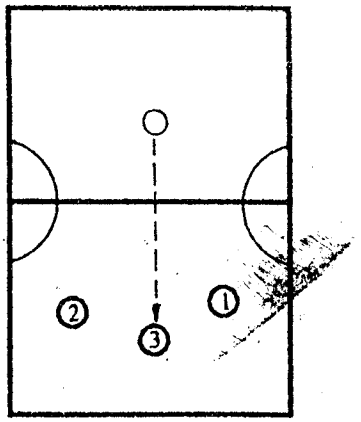

ภาพประกอบ 18 เสิร์ฟไปยังตำแหน่งผู้เล่นหลัง (C)

2. **การรุกหลังจากรับเสิร์ฟ** (Offensive After - Service) เป็นการรุกหรือโต้กลับด้วยเท้า หรือศรีษะ ด้วยวิธีการต่าง ๆ ที่รุนแรง และรวดเร็ว ยากต่อการที่จะตั้งรับแบบรับเสิร์ฟ มีดังต่อไปนี้

1. การรุกด้วยหน้าขวา
2. การรุกด้วยหน้าซ้าย
3. การรุกด้วยผู้เล่นหน้าขวา หรือหน้าซ้าย

คลูคาและดูนน์ (Kluka and Dunn. 1992 : 62-71) กล่าวว่า การที่จะเลือกรูปแบบการรุกแบบใดมาใช้อย่างได้ผลจะต้องศึกษาให้รู้อย่างละเอียดทุกรูปแบบทั้งยุทธวิธี ขีดความสามารถ และข้อจำกัดของทีม รูปแบบการรุกต่าง ๆ ที่ใช้กันอยู่เสมอ ๆ จากการศึกษาจากภาพวีดีทัศน์การแข่งขันกีฬาเซปัคตะกร้อ ชิงถ้วยพระราชทานของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาสยามบรมราชกุมารี ครั้งที่ 10 ณ อาคารจันทนยิ่งยง สนามกีฬาแห่งชาติ กรมพลศึกษา กรุงเทพมหานคร ระหว่างวันที่ 14 - 22 พฤษภาคม 2541

1. **การรุกโดยผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวา** การรุกโดยผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวาในปัจจุบันเป็นที่นิยมเล่นกันมาก ผู้เล่นตำแหน่งนี้จะเป็นผู้ที่มีความสามารถในการรุกที่ดี โดยเฉพาะผู้เล่นที่ถนัดเท้าซ้ายจะได้เปรียบทิศทางการเล่นและมักจะเป็นผู้สกัดกั้นในเกมรับ ผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้ายจะเป็นผู้ตั้งตะกร้อ (Set) ให้ผู้เล่นหน้าขวา และทำหน้าที่ตัวรุกเมื่อเกิดการเล่นที่ผิดพลาด ตลอดจนการเข้าซ้อนหลัง ส่วนผู้เล่นตำแหน่งหลังจะทำหน้าที่เป็นตัวรุกเกมเสิร์ฟ ตัวตั้ง (Set) และการเข้าซ้อนหลัง ดังภาพ

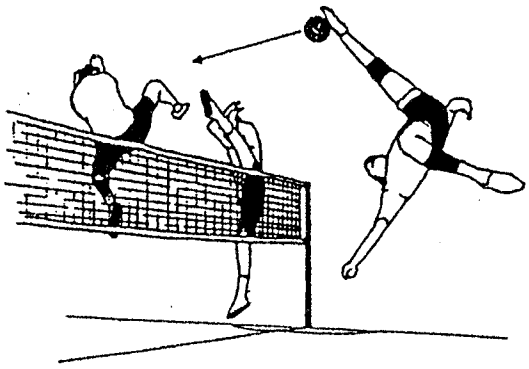

ภาพประกอบ 19 การรุกโดยผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวา

สัญลักษณ์ของรูปแบบการเล่นเซปัคตะกร้อ

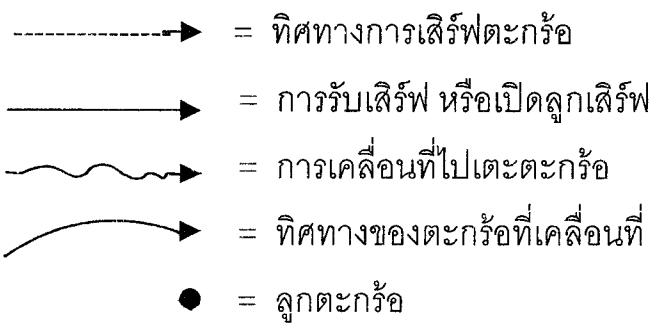

1. หน้าซ้ายรับเสิร์ฟ และเป็นผู้ตั้งลูกตะกร้อให้ผู้เล่นหน้าขวารุก ดังภาพ

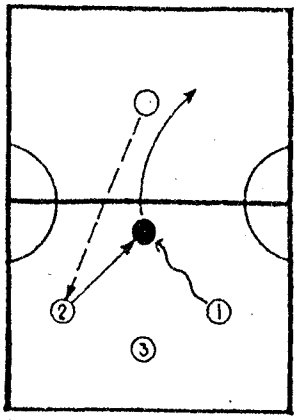

2. หน้าซ้ายรับเสิร์ฟ ผู้เล่นหลังตั้งลูกตะกร้อให้ผู้เล่นหน้าขวารุก ดังภาพ

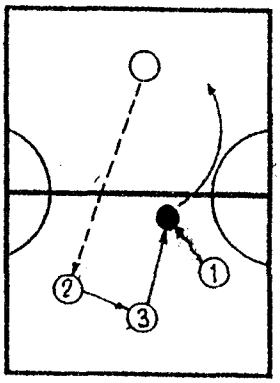

3. หน้าขวารับเสิร์ฟ ผู้เล่นหน้าซ้ายตั้งลูกตะกร้อให้ผู้เล่นหน้าขวารุก ดังภาพ

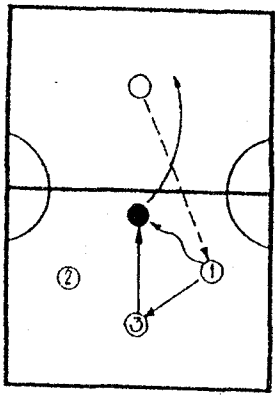

4. หน้าขวารับเสิร์ฟ ผู้เล่นหลังตั้งลูกตะกร้อให้ผู้เล่นหน้าขวารุก ดังภาพ

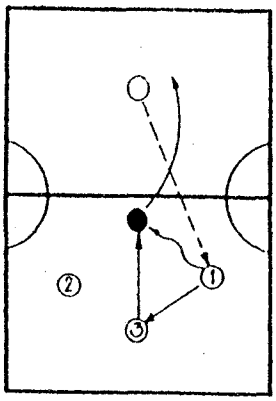

5. หลังรับเสิร์ฟ ผู้เล่นหน้าซ้ายตั้งลูกตะกร้อให้ผู้เล่นหน้าขวารุก ดังภาพ

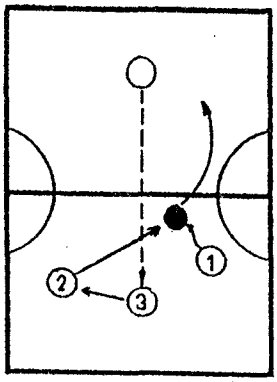

6. หลังรับเสิร์ฟ และเป็นผู้ตั้งลูกตะกร้อให้ผู้เล่นหน้าขวารุก ดังภาพ

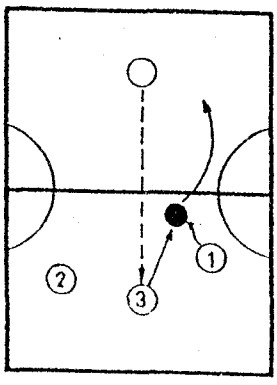

2. **การรุกโดยผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้าย** การรุกโดยผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้ายในปัจจุบันนี้ไม่เป็นที่นิยมเล่นเท่าที่ควร เพราะหาผู้เล่นหน้าขวาที่ถนัดเท้าซ้ายมาเล่นตัวตั้งยากมาก ผู้เล่นตำแหน่งนี้จะทำหน้าที่ตัวรุกเป็นหลักและเป็นตัวสกัดกั้นในบางครั้ง ผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวาจะทำหน้าที่ตั้งลูกเป็นหลักและคอยสกัดกั้นในเกมรับ ผู้เล่นตำแหน่งหลังจะทำหน้าที่ตั้งลูก และเข้าซ้อนหลัง ดังภาพ

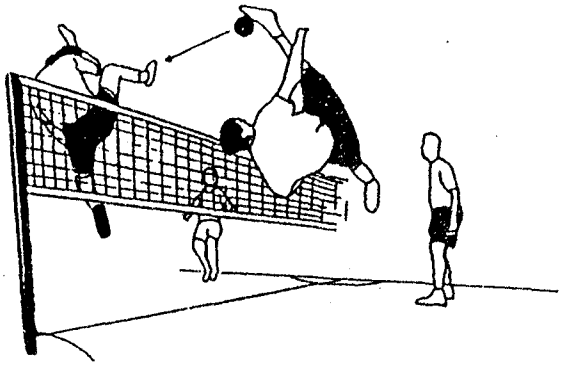

ภาพประกอบ 20 การรุกโดยผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้าย

1. หน้าขวารับเสิร์ฟ และเป็นผู้ตั้งลูกตะกร้อให้ผู้เล่นหน้าซ้ายรุก ดังภาพ

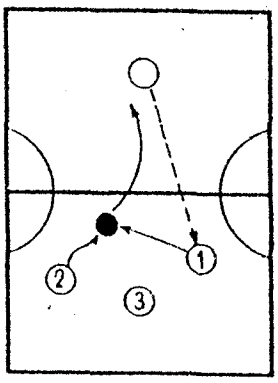

2. หน้าขวารับเสิร์ฟ ผู้เล่นหลังตั้งลูกตะกร้อให้ผู้เล่นหน้าซ้ายรุก ดังภาพ

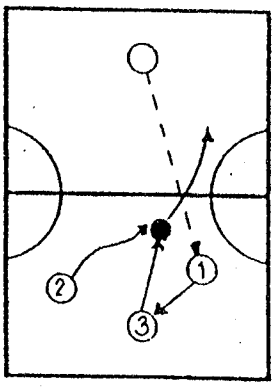

3. หน้าซ้ายรับเสิร์ฟ ผู้เล่นหน้าขวาตั้งลูกตะกร้อให้ผู้เล่นหน้าซ้ายรุก ดังภาพ

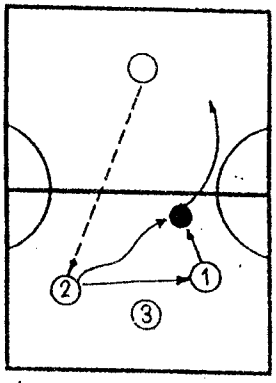

4. หน้าซ้ายรับเสิร์ฟ ผู้เล่นหลังตั้งลูกตะกร้อให้ผู้เล่นหน้าซ้ายรุก ดังภาพ

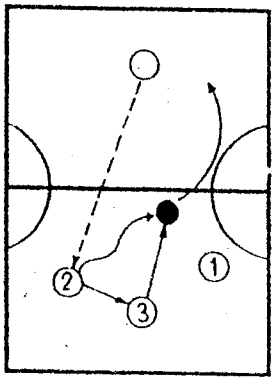

5. หลังรับเสิร์ฟ ผู้เล่นหน้าขวาเป็นผู้ตั้งตะกร้อให้ผู้เล่นหน้าซ้ายรุก ดังภาพ

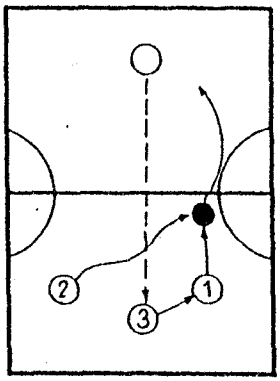

6. หลังรับเสิร์ฟ และเป็นผู้ตั้งลูกตะกร้อให้ผู้เล่นหน้าซ้ายรุก ดังภาพ

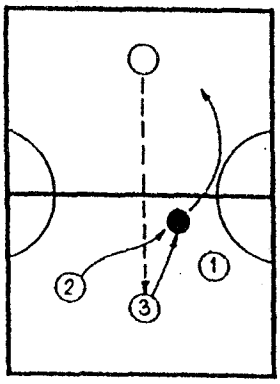

3. การรุกโดยผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้ายและผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวา

การเล่นลักษณะนี้ ผู้เล่นตำแหน่งหลังจะทำหน้าที่ตั้งลูก (Set) และเข้าซ้อนหลังเป็นหลัก การรุกรูปแบบนี้ผู้เล่นคู่หน้าต้องใช้เวลาฝึกซ้อมกันเป็นเวลานาน จึงจะมีความเข้าใจกันในการเล่นเกมรุก ทั้งยังต้องมีการประสานสัมพันธ์กันในทีมเป็นอย่างดี การรุกจึงจะมีประสิทธิภาพ ดังภาพ

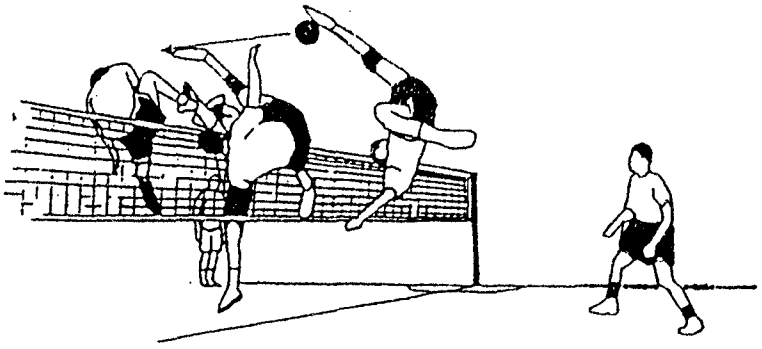

ภาพประกอบ 21 การรุกโดยผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้ายและผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวา

1. หน้าซ้ายรับเสิร์ฟ ผู้เล่นหลังตั้งตะกร้อให้ผู้เล่นหน้าซ้าย หรือหน้าขวารุก ดังภาพ

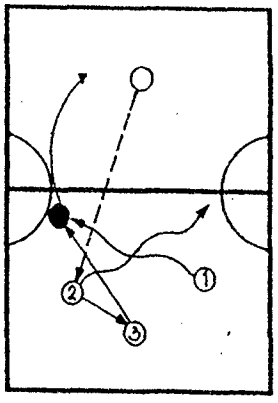

2. หน้าขวารับเสิร์ฟ ผู้เล่นหลังตั้งตะกร้อให้ผู้เล่นหน้าซ้าย หรือหน้าขวารุก ดังภาพ

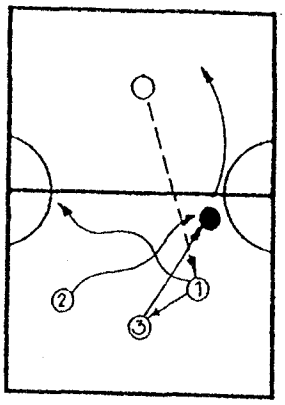

3. หลังรับเสิร์ฟและเป็นผู้ตั้งตะกร้อให้ผู้เล่นหน้าซ้าย หรือหน้าขวารุก ดังภาพ

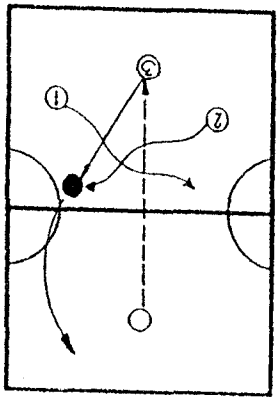

การซ้อนหลัง เมื่อเป็นผู้เล่นฝ่ายรุก

การซ้อนหลังผู้เล่นตัวรุกที่นิยมใช้กันคือ การซ้อนหลังแบบ 2 คน โดยผู้เล่นตำแหน่งซ้อนหลังคนหนึ่งจะยืนใกล้ผู้เล่นตำแหน่งรุก คอยรับลูกตะกร้อ ที่ถูกการสกัดกั้นตกในแดนหน้า และผู้เล่นตำแหน่งซ้อนหลังอีกคนจะคอยรับลูกที่ถูกการสกัดกั้นตกในแดนหลัง ดังภาพ

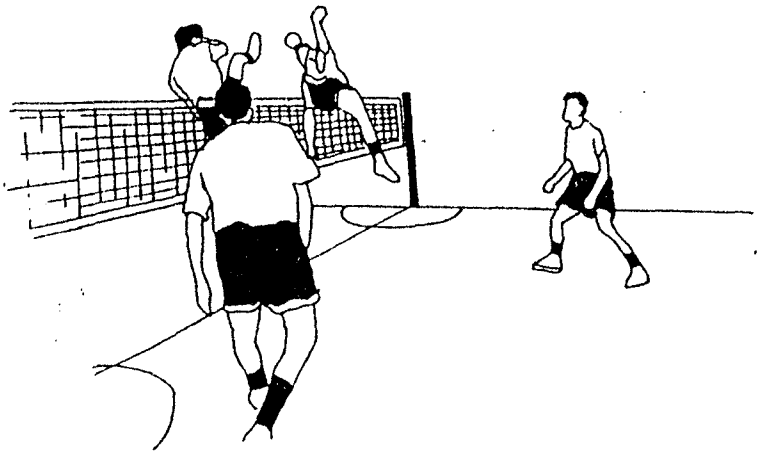

ภาพประกอบ 22 การซ้อนหลัง

<u>รูปแบบการสกัดกั้น หรือ การบล๊อค</u> (Defensive Patterns or Blocking)

การสกัดกั้น หรือ การบล๊อค หมายถึง การตั้งรับที่เกิดขึ้นหลังจากการรุกด้วยการเสิร์ฟ ซึ่งฝ่ายตรงข้ามจะรุกกลับทันทีหลังจากรับเสิร์ฟแล้ว อาจจะเป็นการเล่นครั้งที่ 2 หรือครั้งที่ 3 ซึ่งเป็นการรุกที่รุนแรง และรวดเร็ว ยากแก่การตั้งรับแบบธรรมดา จึงเกิดแนวคิดหาวิธีการสกัดกั้นที่มีประสิทธิภาพ เช่น การใช้ขา หลัง ศีรษะ เป็นต้น การสกัดกั้นมี 4 รูปแบบ คือ

1. การสกัดกั้นด้วยขา
2. การสกัดกั้นด้วยลำตัวและขา
3. การสกัดกั้นด้วยหลัง
4. การสกัดกั้นสองคน

การสกัดกั้นเป็นด่านแรกในการป้องกันการรุกของฝ่ายตรงข้ามไม่ให้สามารถรุก หรือทำคะแนนได้อย่างง่ายดาย โดยพยายามใช้ขา หลัง หรือศีรษะ สกัดกั้น การรุกของฝ่ายตรงข้าม ปัจจุบันการสกัดกั้นมีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการแข่งขันในทุกระดับ ทีมที่ประสบผลสำเร็จในการแข่งขัน จะมีการสกัดกั้นหลายๆ รูปแบบ และมักจะ

ได้คะแนนจากการสกัดกั้นสูง ดังนั้นการสกัดกั้นจึงเป็นรูปแบบที่สามารถทำคะแนนที่ดีอีกวิธีหนึ่งในการเล่นกีฬาเซปัคตะกร้อ

การสกัดกั้นที่นิยมเล่นในกีฬาเซปัคตะกร้อ ในปัจจุบันนิยมให้ผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวา เป็นผู้สกัดกั้น การสกัดกั้นที่นิยมเล่นได้แก่ การสกัดกั้นด้วยขา การสกัดกั้นด้วยหลัง รูปแบบการสกัดกั้นถูกสร้างขึ้นมาด้วยหลักการง่ายๆ กล่าวคือ การวิ่งขึ้นสกัดกั้นแต่ละรูปแบบ จะอยู่ตรงตำแหน่งที่ฝ่ายตรงข้ามชอบรุกมากที่สุด และในบางครั้งจะพบรูปแบบการสกัดกั้นด้วยผู้เล่น 2 คน รูปแบบการสกัดกั้นมี 4 รูปแบบ คือ

1. **การสกัดกั้นด้วยผู้เล่นคนเดียว** (The Blocking Single Player)

ผู้เล่นก่อนจะกระโดดสกัดกั้น จะต้องพิจารณาตำแหน่งลูกตะกร้อ ทิศทางการวิ่งขึ้นกระโดดเตะตะกร้อ หรือ การรุกด้วยศรีษะของฝ่ายตรงข้าม ทิศทางการเคลื่อนที่ของลูกตะกร้อ และมุมตกกระทบ ซึ่งมีการสกัดกั้นดังนี้

1.1 การสกัดกั้นด้วยขา การสกัดกั้นด้วยขา มี 2 ลักษณะ คือ

1.1.1 การสกัดกั้นขางอชิดลำตัว คือ การที่ผู้สกัดกั้นยืนใกล้ตาข่ายเตรียมที่จะวิ่งขึ้นสกัดกั้น เมื่อผู้สกัดกั้นมองเห็นว่าการรุกของฝ่ายตรงข้ามเป็นลูกใกล้ตาข่ายและตั้งโด่ง ผู้ทำการสกัดกั้นมักจะเลือกที่จะสะกัดกั้นขางอชิดลำตัว เพราะฝ่ายรุกมีพื้นที่แคบและมุมสูง ดังภาพ

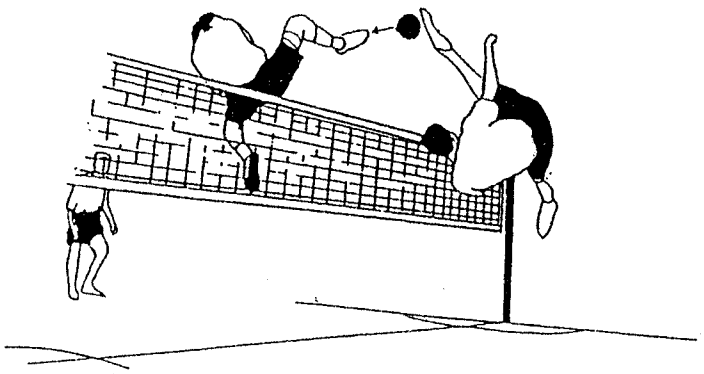

ภาพประกอบ 23 การสกัดกั้นขางอชิดลำตัว

1.1.2 การสกัดกั้นด้วยท่าเยียดขา คือ การที่ผู้สกัดกั้นยืนใกล้ตาข่ายเตรียมที่จะวิ่งขึ้นสกัดกั้น เมื่อผู้สกัดกั้นมองเห็นว่าการรุกของฝ่ายตรงข้ามจะเป็นลูกห่างจากตาข่ายและตั้งลูกโด่ง มีพื้นที่ให้วิ่งขึ้นสกัดกั้นมาก ผู้ทำการสกัดกั้นมักจะเลือกที่จะสะกัดกั้นด้วยท่าเยียดขา เพราะฝ่ายรุกมีพื้นที่กว้างและมุมสูง แต่ห่างจากตาข่าย ดังภาพ

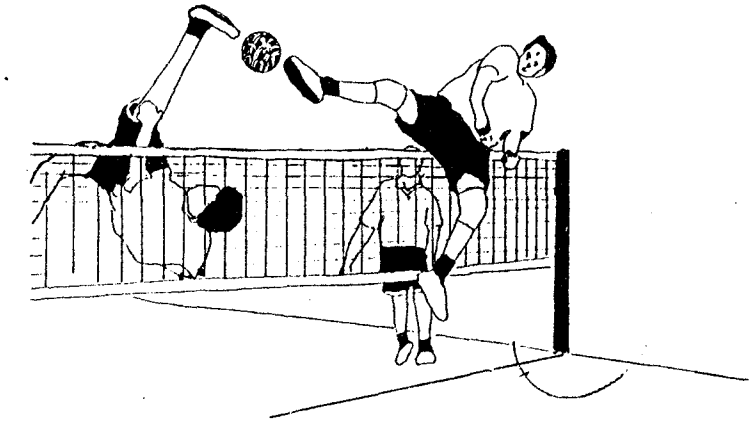

ภาพประกอบ 24 การสกัดกั้นด้วยท่าเยียดขา

1.2 การสกัดกั้นด้วยลำตัวและขา คือการที่ผู้สกัดกั้นยืนใกล้ตาข่ายเตรียมที่จะวิ่งขึ้นสกัดกั้น เมื่อผู้สกัดกั้นมองเห็นว่าการรุกของฝ่ายตรงข้ามจะเป็นลูกห่างจากตาข่ายและตั้งลูกโด่ง มีพื้นที่ในการวิ่งมาก ผู้สกัดกั้นมักเลือกที่จะสะกัดกั้นด้วยลำตัวและขา เพราะฝ่ายรุกมีพื้นที่กว้างและมุมสูง แต่ห่างจากตาข่าย ดังภาพ

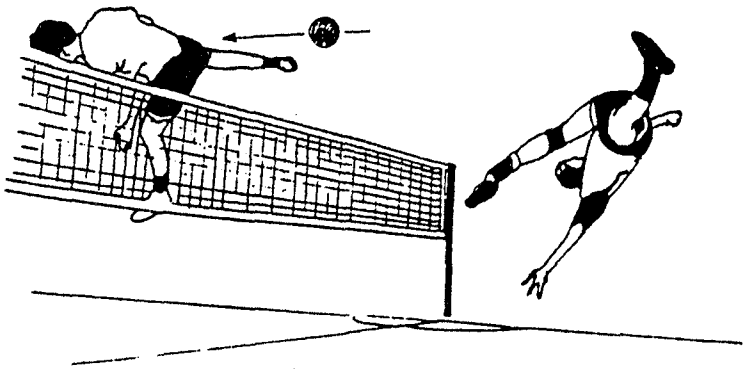

ภาพประกอบ 25 การสกัดกั้นด้วยลำตัวและขา

1.3 การสกัดกั้นด้วยหลัง คือ การที่ผู้สกัดกั้นยืนใกล้ตาข่ายเตรียมที่จะวิ่งขึ้นสกัดกั้น เมื่อผู้สกัดกั้นมองเห็นว่าการรุกของฝ่ายตรงข้ามเป็นลูกใกล้ตาข่ายและตั้งโด่ง ไม่มีพื้นที่ในการวิ่ง ผู้ทำการสกัดกั้นมักจะเลือกที่จะสะกัดกั้นหลัง ดังภาพ

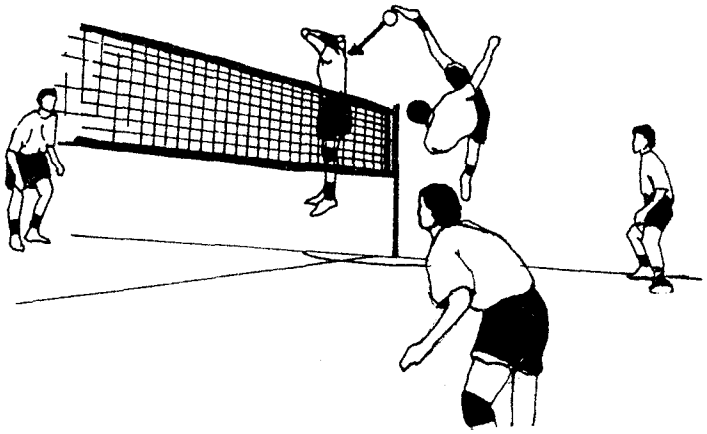

ภาพประกอบ 26 การสกัดกั้นด้วยหลัง

4. การสกัดกั้นสองคน (The Blocking Double Player) การสกัดกั้นแบบนี้จะพบในการสกัดกั้นกับทีมตรงข้ามที่มีผู้เล่นเกมรุกเหนือกว่า การรุกมีพื้นที่กว้างส่งผลให้การสกัดกั้นขาดประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องเพิ่มจำนวนผู้สกัดกั้น เพื่อบีบการรุกที่มีประสิทธิภาพฝ่ายตรงข้ามให้ด้อยลง ดังภาพ

4.1 การสกัดกั้นด้วยเท้ากับเท้า

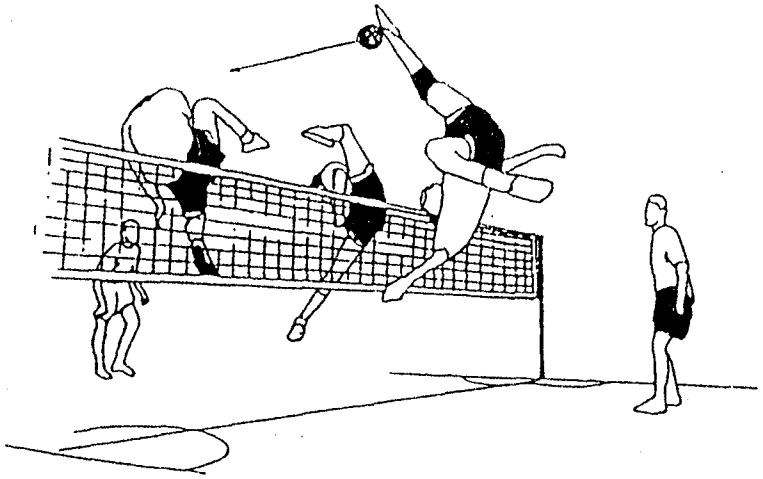

ภาพประกอบ 27 การสกัดกั้นด้วยเท้ากับเท้า

4.2 การสกัดกั้นเท้ากับหลัง

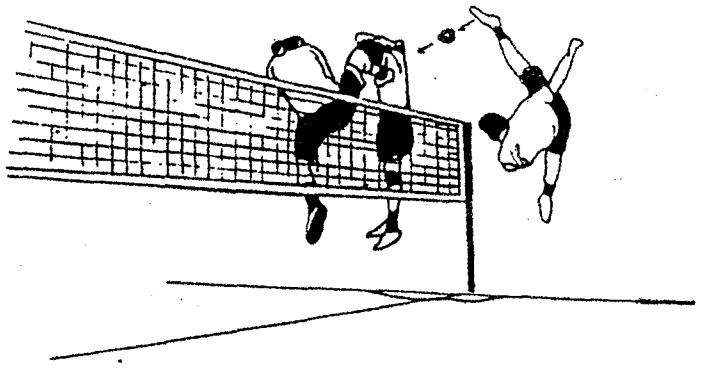

ภาพประกอบ 28 การสกัดกั้นด้วยเท้ากับหลัง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

เดวิส (Davis. 1991 : 465) ได้ศึกษาเรื่อง ผลของการปรับปรุงเกมการเล่นวอลเลย์บอลเพื่อให้เหมาะสมกับนักเรียนในระดับประถมศึกษา การศึกษาครั้งนี้เพื่อวิเคราะห์ผลของการดัดแปลงเกมการเล่นวอลเลย์บอลสำหรับเด็กนักเรียนระดับ 6 ในแต่ละการทดลองจะคำนึงถึง จำนวนผู้เล่น สภาพท้องถิ่น ความสำเร็จ ความเหมาะสมกับตัวนักเรียน โดยมีการปรับปรุงองค์ประกอบต่าง ๆ ของการเล่น เช่น ขนาดสนาม ความสูงของตาข่าย ชนิดของลูกวอลเลย์บอล วิธีการเสิร์ฟ นักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่นำมาทดลองมีทั้งชายและหญิง ซึ่งมีความสามารถทางทักษะสูง ปานกลาง และต่ำ ในจำนวนเท่ากันทั้งชายหญิง และระดับความสามารถทางทักษะ การศึกษาในครั้งนี้เน้น 2 กรณี คือ 1. ศึกษากรณีจำนวนผู้เล่นในแต่ละเกม เช่น เกมประเภทผู้เล่น 1 ต่อ 1 คน 2 ต่อ 2 คน, 3 ต่อ 3 คน และ 6 ต่อ 6 คน 2. ศึกษากรณีความสามารถทางทักษะ 4 ทักษะ คือ การดิ๊ก การส่ง การดิ๊กกับการส่ง การเสิร์ฟ

จากการศึกษาพบว่า เกมประเภทผู้เล่น 1 ต่อ 1 คน มีความเหมาะสมมากที่สุดทำให้นักเรียนมีการพัฒนาทักษะสูงขึ้นไม่ว่าจะเป็นนักเรียนที่มีทักษะต่ำ ปานกลาง สูง และเกมประเภทผู้เล่น 2 ต่อ 2 , 3 ต่อ 3 คน ประสบผลสำเร็จมากกว่าเกมที่มีผู้เล่น 6 ต่อ 6 คน แต่ไม่มีความแตกต่างกันระหว่างเกมผู้เล่น 2 ต่อ 2 กับ 3 ต่อ 3 คน ไม่มีความแตกต่างระหว่างระหว่างเพศ ในการฝึกแต่ละทักษะผู้เล่นที่มีทักษะสูงสามารถรับรู้ได้เร็วในทุกทักษะและทุกเกมการเล่น ทักษะการส่งเป็นทักษะที่ยากที่สุดในการเรียนของเด็กทุกกลุ่มความสามารถและยากกว่าทักษะอื่น ๆ

ดี ลูนา สาฮา (De Luna Saha. 1993 : 70) ได้ศึกษาเรื่องผลของการใช้เครื่องมือช่วยฝึกที่มีต่อการพัฒนาการทางทักษะวอลเลย์บอล จุดมุ่งหมายของการศึกษาในครั้งนี้ เพื่อแสดงให้เห็นถึงผลของการใช้เครื่องมือช่วยฝึกที่มีต่อพัฒนาการทางทักษะวอลเลย์บอลของนักเรียนหญิง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียน

หญิงระดับ 6 , 7 และ 8 จำนวน 37 คน โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มทดลอง 19 คน ได้รับการฝึกวอลเลย์บอลโดยใช้เครื่องมือช่วยฝึก และกลุ่มควบคุม 18 คน ฝึกวอลเลย์บอลโดยไม่ใช้เครื่องมือช่วยฝึก ในการเรียนรู้ทักษะ 3 ทักษะคือ การเสิร์ฟ การเซ็ท และการดิ๊ก ใช้เวลาในการฝึก 8 สัปดาห์ และทำการทดสอบทักษะทั้ง 3 ทักษะ ก่อนฝึกและหลังฝึก ใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมแบบทางเดียว (one - way ANOVA) ในการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาพบว่านักเรียนหญิงที่ใช้เครื่องมือช่วยฝึกทักษะวอลเลย์บอล กับนักเรียนที่ไม่ได้ใช้เครื่องมือช่วยฝึกทักษะวอลเลย์บอล ไม่มีความแตกต่างกันในการเรียนทักษะการเสิร์ฟ การเซ็ท และการดิ๊ก แต่อย่างใด

งานวิจัยในประเทศไทย

รุ่งเรือง เทพทัต (2532:บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษารูปแบบของการแข่งขันวอลเลย์บอล ความมุ่งหมายของการศึกษาครั้งนี้ เพื่อทราบรูปแบบของการเสิร์ฟ รูปแบบของการตั้งรับเสิร์ฟ รูปแบบของการรุกและการซ้อนหลัง รูปแบบของการสกัดกั้นและและการซ้อนหลัง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักกีฬาวอลเลย์บอล ประเภทเยาวชนทีมชาย อายุไม่เกิน 17 ปี ที่เข้าร่วมในการแข่งขันมิซูโน วอลเลย์บอลแชมป์เปี้ยนชิพ ครั้งที่ 2 ณ ยิมเนเซียม 2 กรุงเทพมหานคร ซึ่งได้มาจากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง 4 ทีมสุดท้ายที่เข้าชิงชนะเลิศของการแข่งขัน โดยบันทึกวีดีโอเทปในขณะทำการแข่งขัน

ผลการศึกษาพบว่า

1. การเสิร์ฟแบบเทนนิส เป็นแบบที่ใช้ในการเสิร์ฟมากที่สุด สัดส่วนของการเสิร์ฟแบบเทนนิสของทุกทีมไม่แตกต่างกัน รองลงมาคือ การเสิร์ฟแบบฮุค และน้อยที่สุดคือ การเสิร์ฟแบบมือล่าง

2. การตั้งรับเสิร์ฟแบบตัวดับเบิลยู (W) เป็นแบบที่ใช้ในการตั้งรับเสิร์ฟ

มากที่สุดสัดส่วนของการตั้งรับเสิร์ฟแบบตัว ดับเบิลยู (W) ระหว่างทีมศูนย์เยาวชนจังหวัดอุดรธานี กับทุกทีมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน รองลงมาคือ การตั้งรับเสิร์ฟแบบตัว วี (v)

3. รูปแบบการรุกและการซ้อนหลัง โดยเริ่มจาก

3.1 การดิ๊กแบบด้านหน้า เป็นแบบที่ใช้ดิ๊กมากที่สุด สัดส่วนของการดิ๊กแบบด้านหน้าของทุกทีมไม่แตกต่างกัน รองลงมาคือ การดิ๊กแบบด้านข้างและน้อยที่สุดคือ การดิ๊กแบบพุ่งตัว

3.2 การเซ็ทแบบด้านหน้าและเซ็ทแบบเซ็ทยาว (C) เป็นแบบที่ใช้ในการเซ็ทมากที่สุด สัดส่วนของการเซ็ทแบบด้านหน้าของทุกทีมไม่แตกต่างกัน รองลงมาคือ การกระโดดเซ็ทน้อยที่สุดคือ การเซ็ทแบบด้านข้าง

3.3 การหมุนตัวตบ เป็นแบบที่ใช้ในการตบลูกบอลมากที่สุด สัดส่วนของการตบลูกบอลแบบหมุนตัวตบของทุกทีมไม่แตกต่างกัน รองลงมาคือ การหมุนข้อมือตบและน้อยที่สุดคือ การตบแบบตวัดหรือฮุคลูกบอล

3.4 การซ้อนหลังคนตบลูกบอลแบบตำแหน่ง 5 ซ้อนหลัง เป็นแบบที่ใช้ในการซ้อนคนตบลูกบอลมากที่สุด สัดส่วนของการซ้อนหลังคนตบลูกบอลแบบตำแหน่ง 5 ซ้อนหลังของทุกทีมไม่แตกต่างกัน รองลงมาคือ การซ้อนหลังแบบตำแหน่ง 6 และน้อยที่สุดคือ การซ้อนหลังแบบตำแหน่ง 1 ซ้อนหลัง

4. การสกัดกั้นแบบ 2 คน เป็นแบบที่ใช้ในการสกัดกั้นลูกบอลมากที่สุด สัดส่วนของการสกัดกั้นบอลแบบ 2 คน ของทุกทีมไม่แตกต่างกัน รองลงมาคือ การสกัดกั้นแบบ 1 คน และน้อยที่สุด คือ การสกัดกั้นแบบ 3 คน การซ้อนหลังคนสกัดกั้นแบบตำแหน่ง 5 ซ้อนหลังเป็นแบบที่ใช้ในการซ้อนหลังของทุกทีมไม่แตกต่างกัน รองลงมาคือ การซ้อนหลังคนสกัดกั้นแบบตำแหน่งที่ 1 และน้อยที่สุดคือ แบบตำแหน่ง 6 ซ้อนหลัง

เกียรติวัฒน์ วัชญากาญจน์ (2535:บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่องผลการฝึกกล้ามเนื้อด้วยน้ำหนักที่มีต่อความสามารถในการเสิร์ฟเซปัคตะกร้อ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ ซึ่งผ่านการเรียนวิชาตะกร้อและเซปัคตะกร้อมาแล้ว จำนวน 24 คน โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 12 คน คือ กลุ่มทดลองที่ 1 ฝึกทักษะการเสิร์ฟเซปัคตะกร้ออย่างเดียว 1.30 ชั่วโมง และ กลุ่มทดลองที่ 2 ฝึกทักษะการเสิร์ฟเซปัคตะกร้อ 1 ชั่วโมง แล้วฝึกกล้ามเนื้อด้วยน้ำหนัก 30 นาที ทำการฝึกเป็นเวลา 8 สัปดาห์ๆ ละ 3 วัน คือ วันจันทร์ วันพุธ และวันศุกร์ ตั้งแต่เวลา 16.00 - 17.00 น. ตามโปรแกรมการฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ก่อนการฝึกและหลังการฝึกในสัปดาห์ที่ 2, 4 , 6 และ 8 มีการทดสอบความสามารถในการเสิร์ฟเซปัคตะกร้อแล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยคอมพิวเตอร์ ใช้โปรแกรม เอสพีเอสเอส (SPSS)

ผลการวิจัยปรากฏว่า การฝึกเสิร์ฟเซปัคตะกร้อควบคู่กับการฝึกกล้ามเนื้อด้วยน้ำหนักกับการฝึกเสิร์ฟเซปัคตะกร้ออย่างเดียว ให้ผลต่อความสามารถในการเสิร์ฟเซปัคตะกร้อแตกต่างกันความสามารถในการเสิร์ฟเซปัคตะกร้อของกลุ่มทดลองที่ 2 หลังการฝึกในสัปดาห์ที่ 4, 6 และ 8 ดีขึ้นกว่าก่อนการฝึก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สราวุธ หมื่นโฮ้ง (2537:บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษารูปแบบของการเตะตะกร้อท่ากระโดดวอลเลย์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักกีฬาทีมชาติไทยที่ได้รับการคัดเลือกให้เป็นตัวแทนทีมชาติไทยที่จะเข้าร่วมการแข่งขันเซปัคตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 10 พ.ศ. 2536 จำนวน 10 คน กลุ่มตัวอย่างได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ในการวิจัยนี้ใช้เครื่องถ่ายวีดีทัศน์ 3 ชุดและสนามตะกร้อที่ผู้วิจัยได้กำหนดตำแหน่งเพื่อการทดสอบ จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาวัดมุมในวีดีทัศน์ทั้งหมดหาค่าความถี่ของมุมที่เกิดขึ้น

ผลการวิจัยพบว่า

1. ขณะยืนเตรียมพร้อม

ในขณะยืนเตรียมพร้อม เข่าของขาที่ไม่ได้เตะทำมุมอยู่ในช่วง 154 - 158 องศา เข่าของขาที่เตะทำมุมอยู่ในช่วง 154 - 158 องศาและลำตัวงอตัวทำมุมอยู่ในช่วง 150 - 152 องศา

2. ขณะเริ่มกระโดดขึ้นเตะวอลเลย์

ในขณะเริ่มกระโดดขึ้นเตะวอลเลย์ เข่าของขาที่ไม่ได้เตะทำมุมอยู่ในช่วง 110 - 115 องศา เข่าของขาที่เตะทำมุมอยู่ในช่วง 158 องศา และลำตัวงอทำมุมอยู่ในช่วง 189 - 191 องศา

3. ขณะลอยตัวเท้าสัมผัสลูกตะกร้อ

ในขณะเริ่มกระโดดขึ้นเตะวอลเลย์ เข่าของขาที่ไม่ได้เตะทำมุมอยู่ในช่วง 150 - 154 องศา เข่าของขาที่เตะทำมุมอยู่ในช่วง 165 - 170 องศาและลำตัวงอทำมุมอยู่ในช่วง 90 - 93 องศา

สมชาย พันธ์โชติ (2540 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษารูปแบบการเล่นวอลเลย์บอลเพื่อการแข่งขันของนักเรียนในระดับประถมศึกษา ความมุ่งหมายของการศึกษาครั้งนี้ เพื่อทราบรูปแบบของการเสิร์ฟ รูปแบบของการตั้งรับเสิร์ฟ รูปแบบของการรุกและการซ้อนหลัง รูปแบบของการสกัดกั้นและการซ้อนหลัง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักกีฬาวอลเลย์บอล ประเภททีมหญิง อายุไม่เกิน 12 ปี ที่เข้าร่วมในการแข่งขันกีฬาวอลเลย์บอลนักเรียนของกรมพลศึกษา ประจำปี 2538 ณ อาคารจันทนยิ่งยง กรุงเทพมหานคร ซึ่งได้มาจากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง 4 ทีมสุดท้ายที่เข้าชิงชนะเลิศของการแข่งขัน โดยบันทึกวีดีโอเทปในขณะทำการแข่งขัน

ผลการศึกษาพบว่า

1. การเสิร์ฟแบบมือบนด้านหน้า เป็นแบบที่ใช้ในการเสิร์ฟมากที่สุด รองลงมาคือ การเสิร์ฟแบบมือล่างด้านข้าง

2. การตั้งรับเสิร์ฟแบบตัว ดับเบิลยู (W) เป็นแบบที่ใช้ในการตั้งรับเสิร์ฟมากที่สุด รองลงมาคือการตั้งรับเสิร์ฟแบบตัว วี (V) และน้อยที่สุดคือการตั้งรับเสิร์ฟแบบตัว ยู (U)

3. การสกัดกั้นแบบ 1 คน เป็นแบบที่ใช้ในการสกัดกั้นมากที่สุด รองลงมาคือ การสกัดกั้นแบบ 2 คน

4. การซ้อนหลังคนสกัดกั้น แบบตำแหน่ง 6 อยู่นอก เป็นแบบที่ใช้ในการซ้อนหลังคนสกัดกั้นมากที่สุด รองลงคือ การซ้อนหลังคนสกัดกั้นแบบตำแหน่ง 6 อยู่ใน

5. การรุกแบบ 5 - 1 เป็นแบบที่ใช้ในการรุกมากที่สุด รองลงมาคือ การรุกแบบ 4 - 2

6. การตบ เป็นทักษะที่ใช้ในการรุกมากที่สุด รองลงมาคือการดิ๊ก และ น้อยที่สุดคือ การเซ็ท

7. การซ้อนหลังการตบแบบ 1-3-2 เป็นแบบที่ใช้ในการซ้อนหลังผู้ตบลูกบอลมากที่สุด รองลงมาคือ การซ้อนหลังการตบแบบ 1-2-3

8. การดิ๊กแบบด้านหน้า เป็นแบบที่ใช้ดิ๊กมากที่สุด รองลงมาคือการดิ๊กแบบด้านข้าง และน้อยที่สุดคือการดิ๊กแบบพุ่งตัว

9. การดิ๊กเซ็ท เป็นแบบที่ใช้เซ็ทมากที่สุด รองลงมาคือ การเซ็ท

10. การเซ็ทแบบเซ็ทยาว (C) เป็นแบบที่ใช้ในการเซ็ทมากที่สุด รองลงมาคือ การเซ็ทแบบปานกลาง (B)

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักกีฬาเซปัคตะกร้อ ประเภททีมชุด ที่ลงทำการแข่งขันรอบรองชนะเลิศ ในการแข่งขันกีฬาเอเชี่ยนเกมส์ครั้งที่ 13 ณ กรุงเทพมหานคร ระหว่าง วันที่ 6 - 20 ธันวาคม 2541 ซึ่งได้มาด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. อุปกรณ์ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
   - 1.1 เครื่องมือบันทึกภาพวีดีโอ
   - 1.2 เครื่องเล่นวีดีโอ
   - 1.3 ม้วนวีดีโอ สำหรับบันทึกภาพ
   - 1.4 เครื่องรับโทรทัศน์
   - 1.5 กล้องถ่ายรูปพร้อมฟิล์ม
2. ใบบันทึกผลการแข่งขันเซปัคตะกร้อประเภททีมชุด
3. ใบบันทึกรูปแบบการเล่นเซปัคตะกร้อที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้นคว้า มีรายละเอียดตามขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

1.1 ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อขอความอนุเคราะห์จากประธานคณะกรรมการฝ่ายการเงิน และสิทธิประโยชน์ การจัดการแข่งขันกีฬาเอเชี่ยนเกมส์ ครั้งที่ 13 ในการบันทึกวีดีโอเทปในการแข่งขันเซปัคตะกร้อประเภททีมชุด

1.2 ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขอความอนุเคราะห์จากนายกสมาคมตะกร้อแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ในการบันทึกวีดีโอเทปในการแข่งขันเซปัคตะกร้อประเภททีมชุด ในการแข่งขันกีฬาเอเชี่ยนเกมส์ ครั้งที่ 13

1.3 ศึกษาเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบและทักษะการเล่นเซปัคตะกร้อ

1.4 นำข้อมูลที่ศึกษาจากเอกสารและตำราปรึกษาประธานกรรมการ กรรมการ และผู้เชี่ยวชาญ เกี่ยวกับรูปแบบและทักษะการเล่นเซปัคตะกร้อ

1.5 ปรึกษาและประสานงานกับเจ้าหน้าที่โสตทัศนูปกรณ์ ในการจัดเตรียมอุปกรณ์ ทำเล และที่ตั้งกล้องการบันทึกภาพการแข่งขัน

1.6 อบรมผู้ช่วยในการดำเนินการวิจัย

2. ขั้นดำเนินการ โดยปฏิบัติดังนี้

2.1 จัดเตรียมเครื่องมืออุปกรณ์ ดำเนินการติดตั้งกล้องวีดีโอ โดยเจ้าหน้าที่โสตทัศนูปกรณ์ เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูล

2.2 ดำเนินการบันทึกวีดีโอ (Video) ตลอดการแข่งขันการแข่งขัน

2.3 นำเทปบันทึกภาพที่ได้จากการแข่งขัน มาเปิดพร้อมกับบันทึกรูปแบบและทักษะการเล่นแบบต่าง ๆ ในใบบันทึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2.4 ดำเนินการแจกแจงความถี่รูปแบบและทักษะการเล่นของแต่ละทีม โดยการหยุดเครื่องเล่นวีดีโอทุกครั้งที่นักกีฬาเปลี่ยนรูปแบบและทักษะการเล่นจนจบการแข่งขัน ลงในบันทึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

<u>วิธีจัดกระทำกับข้อมูล</u>

ผู้วิจัยนำข้อมูลและเทปบันทึกวีดีโอ การแข่งขันมาวิเคราะห์รูปแบบและทักษะการเล่นจากการแข่งขัน ซึ่งประกอบไปด้วย การเสิร์ฟ การรับเสิร์ฟ การรุก และการสกัดกั้น มาแจกแจงความถี่ของรูปแบบและทักษะการเล่นเซปัคตะกร้อจากการแข่งขันของแต่ละทีม แล้วเปลี่ยนเป็นค่าร้อยละ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาค้นคว้า

การแข่งขันกีฬาเซปัคตะกร้อ ประเภททีมชุด รอบรองชนะเลิศ ในการแข่งขันกีฬาเอเชี่ยนเกมส์ ครั้งที่ 13 ณ กรุงเทพมหานคร ระหว่างวันที่ 6 - 20 ธันวาคม 2541 ผู้วิจัยนำข้อมูลและเทปบันทึกวีดีโอ การแข่งขันมาวิเคราะห์รูปแบบ และทักษะการเล่นจากการแข่งขัน ประกอบด้วยตาราง ดังต่อไปนี้

1. ตารางแสดงจำนวน และค่าร้อยละของรูปแบบการเสิร์ฟ
2. ตารางแสดงจำนวน และค่าร้อยละของรูปแบบการรับเสิร์ฟ
3. ตารางแสดงจำนวน และค่าร้อยละของรูปแบบการรุก
4. ตารางแสดงจำนวน และค่าร้อยละของรูปแบบการสกัดกั้น
5. ตารางแสดงจำนวน และค่าร้อยละของทักษะการเล่นที่ใช้รุกแบบต่าง ๆ
6. ตารางแสดงจำนวน และค่าร้อยละของทักษะการเล่นที่ใช้ตั้งลูกตะกร้อ (เซ็ท)
7. ตารางแสดงจำนวน และค่าร้อยละของทิศทางการเสิร์ฟไปยังตำแหน่งต่าง ๆ
8. ตารางแสดงจำนวน และค่าร้อยละของรูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟ

ตาราง 1 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของรูปแบบการเสิร์ฟ

รูปแแบบการเสิร์ฟ	ไทย เอ		ไทย บี		มาเลย์เซีย เอ		มาเลย์เซีย บี		สิงคโปร์ เอ		สิงคโปร์ บี		พม่า เอ		พม่า บี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ข้างเท้าด้านใน	-	-	41	82.00	5	7.82	46	83.64	48	87.28	32	86.49	27	90.00	25	92.59
หน้าเท้า	48	90.57	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
หลังเท้า	-	-	-	-	51	79.68	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
หยอด	5	9.43	9	8.00	8	12.50	9	16.36	7	12.72	5	13.51	3	10.00	2	7.41

จากตาราง 1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของรูปแบบการเสิร์ฟของแต่ละทีม มีดังนี้ รูปแบบการเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านใน เป็นรูปแบบที่ทีมต่าง ๆ นำมาใช้มากที่สุดคิดเป็นร้อยละได้ดังนี้ ไทย บี จำนวน 41 คิดเป็นร้อยละ 82.00 มาเลย์เซีย เอ จำนวน 5 คิดเป็นร้อยละ 7.82 มาเลย์เซีย บี จำนวน 46 คิดเป็นร้อยละ 83.64 สิงคโปร์ เอ จำนวน 48 คิดเป็นร้อยละ 87.28 สิงคโปร์ บี จำนวน 32 คิดเป็นร้อยละ 86.49 พม่า เอ จำนวน 27 คิดเป็นร้อยละ 90.00 พม่า บี จำนวน 25 คิดเป็นร้อยละ 92.59 รองลงมา เป็นการเสิร์ฟด้วยหลังเท้า คิดเป็นร้อยละได้ดังนี้ มาเลย์เซีย เอ จำนวน 51 คิดเป็นร้อยละ 79.68 ส่วนการเสิร์ฟโดยใช้หน้าเท้า ไทย เอ จำนวน 48 คิดเป็นร้อยละ 90.57 และการเสิร์ฟหยอดจะมีการนำมาใช้เป็นลำดับต่อมา ดังภาพ

ตาราง 1 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของรูปแบบการเสิร์ฟ

รูปแแบบ	ไทย เอ		ไทย บี		มาเลย์เซีย เอ		มาเลย์เซีย บี		สิงคโปร์ เอ		สิงคโปร์ บี		พม่า เอ		พม่า บี	
การเสิร์ฟ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ข้างเท้าด้านใน	-	-	41	82.00	5	7.82	46	83.64	48	87.28	32	86.49	27	90.00	25	92.59
หน้าเท้า	48	90.57	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
หลังเท้า	-	-	-	-	51	79.68	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
หยอด	5	9.43	9	8.00	8	12.50	9	16.36	7	12.72	5	13.51	3	10.00	2	7.41

จากตาราง 1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของรูปแบบการเสิร์ฟของแต่ละทีม มีดังนี้ รูปแบบการเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านใน เป็นรูปแบบที่ทีมต่าง ๆ นำมาใช้มากที่สุดคิดเป็นร้อยละได้ดังนี้ ไทย บี จำนวน 41 คิดเป็นร้อยละ 82.00 มาเลย์เซีย เอ จำนวน 5 คิดเป็นร้อยละ 7.82 มาเลย์เซีย บี จำนวน 46 คิดเป็นร้อยละ 83.64 สิงคโปร์ เอ จำนวน 48 คิดเป็นร้อยละ 87.28 สิงคโปร์ บี จำนวน 32 คิดเป็นร้อยละ 86.49 พม่า เอ จำนวน 27 คิดเป็นร้อยละ 90.00 พม่า บี จำนวน 25 คิดเป็นร้อยละ 92.59 รองลงมา เป็นการเสิร์ฟด้วยหลังเท้า คิดเป็นร้อยละได้ดังนี้ มาเลย์เซีย เอ จำนวน 51 คิดเป็นร้อยละ 79.68 ส่วนการเสิร์ฟโดยใช้หน้าเท้า ไทย เอ จำนวน 48 คิดเป็นร้อยละ 90.57 และการเสิร์ฟหยอดจะมีการนำมาใช้เป็นลำดับต่อมา ดังภาพ

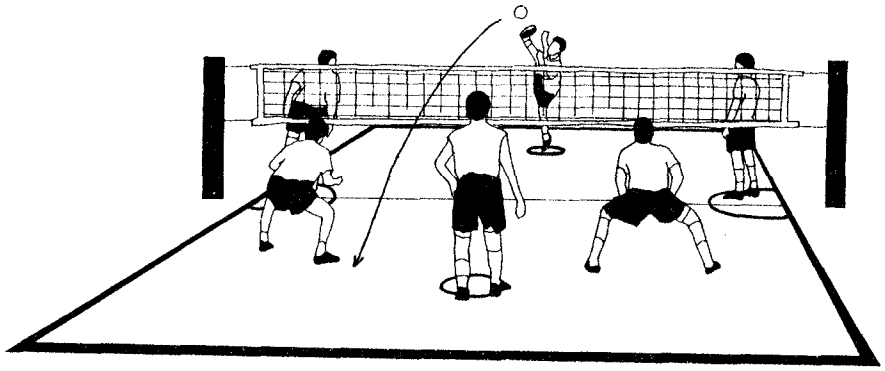

ภาพประกอบ 29 รูปแบบการเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านใน

ตาราง 2 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของรูปแบบการรับเสิร์ฟ

รูปแแบบ	ไทย เอ		ไทย บี		มาเลย์เซีย เอ		มาเลย์เซีย บี		สิงคโปร์ เอ		สิงคโปร์ บี		พม่า เอ		พม่า บี	
การรับเสิร์ฟ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ศรีษะ	7	26.92	18	66.67	13	33.33	10	32.26	21	38.18	15	34.09	17	34.00	18	34.62
ข้างเท้าด้านใน	19	73.08	9	33.33	22	56.41	18	58.06	25	45.45	27	61.36	28	56.00	24	46.15
หลังเท้า	-	-	-	-	4	10.26	3	9.68	7	12.73	2	4.55	5	10.00	4	7.69
เข่า	-	-	-	-	-	-	-	-	2	3.64	-	-	-	-	6	11.54

จากตาราง 2 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของรูปแบบการรับเสิร์ฟ รูปแบบการรับเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านใน เป็นรูปแบบที่ที่มต่าง ๆ นำมาใช้มากที่สุดคิดเป็นร้อยละได้ดังนี้ ไทย เอ จำนวน 19 คิดเป็นร้อยละ 73.08 ไทย บี จำนวน 9 คิดเป็นร้อยละ 33.33 มาเลย์เซีย เอ จำนวน 22 คิดเป็นร้อยละ 56.41 มาเลย์เซีย บี จำนวน 18 คิดเป็นร้อยละ 58.06 สิงคโปร์ บี จำนวน 25 คิดเป็นร้อยละ 45.45 สิงคโปร์ บี จำนวน 27 คิดเป็นร้อยละ 61.36 พม่า เอ จำนวน 28 คิดเป็นร้อยละ 56.00 พม่า บี จำนวน 24 คิดเป็นร้อยละ 46.15 รองลงมาเป็นการรับเสิร์ฟด้วยศีรษะ คิดเป็นร้อยละได้ดังนี้ ไทย เอ จำนวน 7 คิดเป็นร้อยละ 26.92 ไทย B จำนวน 18 คิดเป็นร้อยละ 66.67 มาเลย์เซีย เอ จำนวน 13 คิดเป็นร้อยละ 33.33 มาเลย์เซีย บี จำนวน 10 คิดเป็นร้อยละ 32.26 สิงคโปร์ เอ จำนวน 21 คิดเป็นร้อยละ 38.18 สิงคโปร์ บี จำนวน 15 คิดเป็นร้อยละ 34.00 พม่า เอ จำนวน 17 คิดเป็นร้อยละ 34.00 พม่า บี จำนวน 18 คิดเป็นร้อยละ 34.62 ส่วนการรับเสิร์ฟโดยใช้หลังเท้าและเข่ามีการนำมาใช้เป็นต่อมาตามลำดับ ดังภาพ

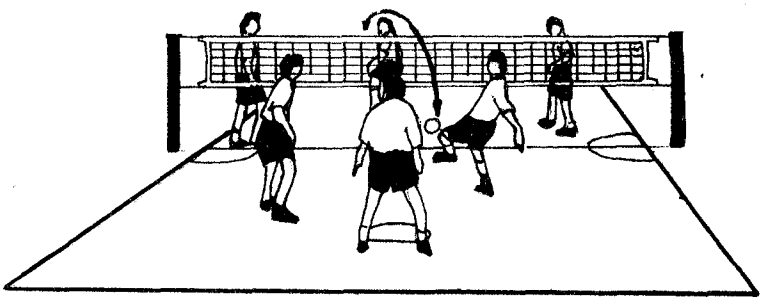

ภาพประกอบ 30 รูปแบบการรับเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านใน

ตาราง 3 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของรูปแบบการรุก

รูปแแบบ	ไทย เอ		ไทย บี		มาเลย์เซีย เอ		มาเลย์เซีย บี		สิงคโปร์ เอ		สิงคโปร์ บี		พม่า เอ		พม่า บี	
การรุก	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
หน้าขวารุก																
-ด้านหน้าขวา	18	69.23	5	18.51	2	5.71	3	10.00	9	18.00	2	4.88	27	54.00	21	47.73
-กลางสนาม	7	26.92	-	-	5	14.29	10	33.33	15	30.00	16	39.02	14	28.00	19	43.18
-ด้านหน้าซ้าย	1	3.85	-	-	26	74.29	17	56.67	26	52.00	23	56.10	9	18.00	4	9.09
หน้าซ้ายรุก																
-ด้านหน้าซ้าย	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
-กลางสนาม	-	-	7	25.93	2	5.71	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
-ด้านหน้าขวา	-	-	15	55.56	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

จากตาราง 3 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของรูปแบบการรุกของแต่ละทีม ดังต่อไปนี้ รูปแบบการรุกด้วยตำแหน่งหน้าขวา การรุกพื้นที่หน้าซ้ายเป็นการรุกที่ทีมต่าง ๆ นำมาใช้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละได้ดังนี้ มาเลย์เซีย เอ จำนวน 26 คิดเป็นร้อยละ 74.29 มาเลย์เซีย บี จำนวน 17 คิดเป็นร้อยละ 56.67 สิงค์โปร์ บี จำนวน 23 คิดเป็นร้อยละ 56.10 ไทย บี จำนวน 15 คิดเป็นร้อยละ 55.56 สิงค์โปร์ เอ จำนวน 26 คิดเป็นร้อยละ 52.00 พม่า เอ จำนวน 9 คิดเป็นร้อยละ 18.00 พม่า บี จำนวน 4 คิดเป็นร้อยละ 9.09 รองลงมา จะเป็นการรุกด้วยตำแหน่งหน้าขวาพื้นที่หน้าขวา คิดเป็นร้อยละได้นี้ ไทย เอ จำนวน 18 คิดเป็นร้อยละ 69.23 พม่า เอ จำนวน 27 คิดเป็น

ร้อยละ 54.00 พม่า บี จำนวน 21 คิดเป็นร้อยละ 47.73 ไทย บี จำนวน 5 คิดเป็นร้อยละ 18.51 สิงคโปร์ เอ จำนวน 9 คิดเป็นร้อยละ 18.00 สิงค์โปร์ บี จำนวน 2 คิดเป็นร้อยละ 4.88 มาเลย์เซีย บี จำนวน 3 คิดเป็นร้อยละ 10.00 และการรุกด้วยหน้าขวาพื้นที่กลางสนามตามลำดับ

ส่วนการรุกด้วยตำแหน่งหน้าซ้าย การรุกพื้นที่หน้าขวา ไทย บี จำนวน 15 คิดเป็นร้อยละ 55.56 การรุกพื้นที่กลางสนามจะเป็นการรุกที่ทีมต่าง ๆ นำมาใช้ คิดเป็นร้อยละได้ดังนี้ พม่า บี จำนวน 19 คิดเป็นร้อยละ 43.18 สิงค์โปร์ บี จำนวน 16 คิดเป็นร้อยละ 39.02 มาเลย์เซีย บี จำนวน 10 คิดเป็นร้อยละ 33.33 สิงค์โปร์ เอ จำนวน 15 คิดเป็นร้อยละ 30.00 ไทย เอ จำนวน 7 คิดเป็นร้อยละ 26.92 และไทย บี จำนวน 7 คิดเป็นร้อยละ 25.93 ตามลำดับ ดังภาพ

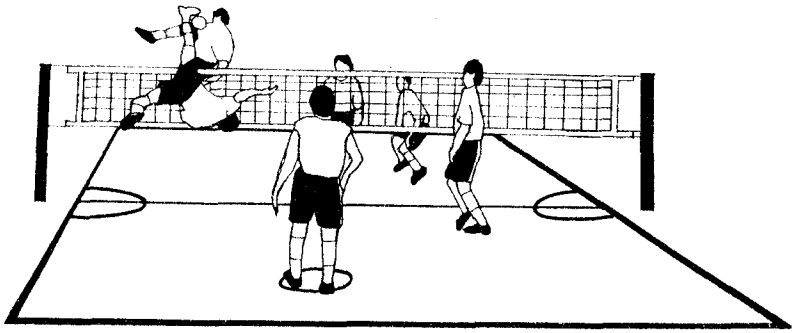

ภาพประกอบ 31 รูปแบบการรุกด้วยตำแหน่งหน้าขวา พื้นที่หน้าขวา

ตาราง 4 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของรูปแบบการสกัดกั้น

รูปแบบการสกัดกั้น	ไทย เอ		ไทย บี		มาเลย์เซีย เอ		มาเลย์เซีย บี		สิงคโปร์ เอ		สิงคโปร์ บี		พม่า เอ		พม่า บี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ขา																
-ผู้เล่นหน้าขวา	16	64.00	28	100	53	82.81	49	100	43	78.18	37	100	30	100	-	-
-ผู้เล่นหน้าซ้าย	-	-	-	-	1	1.56	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ลำตัวและขา																
-ผู้เล่นหน้าขวา	8	32.00	-	-	10	15.63	-	-	12	21.82	-	-	-	-	-	-
-ผู้เล่นหน้าซ้าย	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
หลัง																
-ผู้เล่นหน้าขวา	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
-ผู้เล่นหน้าซ้าย	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ผู้เล่นสองคน																
-ด้วยขากับขา	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
-ด้วยขากับหลัง	1	4.00	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

จากตาราง 4 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของรูปแบบการสกัดกั้นของแต่ละทีมดังนี้ การสกัดกั้นด้วยขาเป็นรูปแบบที่ทีมต่าง ๆ นำมาใช้มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ ได้ดังนี้ ไทย เอ จำนวน 16 คิดเป็นร้อยละ 64.00 ไทย บี จำนวน 28 คิดเป็นร้อยละ 100 มาเลย์เซีย เอ จำนวน 53 คิดเป็นร้อยละ 82.81 มาเลย์เซีย บี จำนวน 49 คิดเป็นร้อยละ 100 สิงคโปร์ เอ จำนวน 43 คิดเป็นร้อยละ 78.18 สิงคโปร์ บี จำนวน 37 คิดเป็นร้อยละ 100 พม่า เอ จำนวน 30 คิดเป็นร้อยละ 100 ส่วนการสกัดกั้นด้วยลำตัวและขา หลัง และการสกัดกั้นด้วยผู้เล่นสองคนจะมีการนำมาใช้ตามลำดับ ดังภาพ

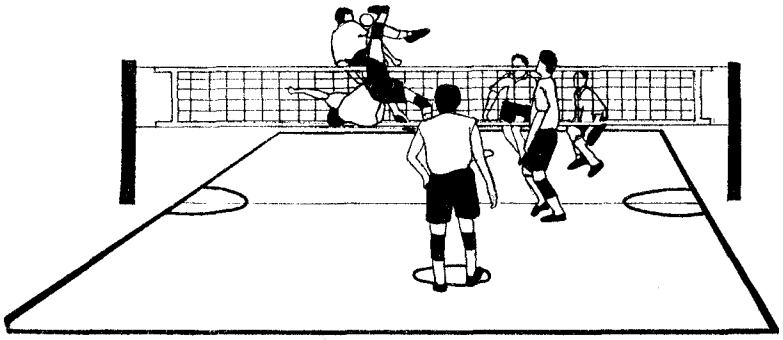

ภาพประกอบ 32 รูปแบบการสกัดกั้นด้วยขา

ตาราง 5 แสดงจำนวนและค่าร้อยละทักษะการเล่นที่ใช้รุกแบบต่าง ๆ

รูปแแบบการเสิร์ฟ	ไทย เอ		ไทย บี		มาเลย์เซีย เอ		มาเลย์เซีย บี		สิงคโปร์ เอ		สิงคโปร์ บี		พม่า เอ		พม่า บี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เตะลังกาหลัง	25	96.15	4	14.81	47	95.92	3	9.68	-	-	-	-	36	72.00	14	26.92
เตะด้านข้าง	-	-	23	85.19	-	-	-	-	-	-	-	-	8	16.00	-	-
เตะสลับหลัง	1	3.85	-	-	2	4.08	28	90.32	55	100	44	100	6	12.00	38	73.08

จากตาราง 5 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของทักษะการเล่นที่ใช้รุกแบบต่าง ๆ ดังนี้ การรุกแบบกระโดดเตะลังกาหลังเป็นการรุกที่ทีมต่าง ๆ นำมาใช้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละได้ดังนี้ ไทย เอ จำนวน 25 คิดเป็นร้อยละ 96.25 ไทย บี จำนวน 4 คิดเป็นร้อยละ 14.18 มาเลย์เซีย เอ จำนวน 47 คิดเป็นร้อยละ 95.92 มาเลย์เซีย บี จำนวน 3 คิดเป็นร้อยละ 9.68 พม่า เอ จำนวน 36 คิดเป็นร้อยละ 72.00 พม่า บี จำนวน 14 คิดเป็นร้อยละ 26.92 การเตะสลับหลังเป็นการรุกที่ใช้เป็นลำดับต่อมาดังนี้ ไทย เอ จำนวน 1 คิดเป็นร้อยละ 3.85 มาเลย์เซีย เอ จำนวน 2 คิดเป็นร้อยละ 4.08 มาเลย์เซีย บี จำนวน 28 คิดเป็นร้อยละ 90.32 สิงคโปร์ เอ จำนวน 55 คิดเป็นร้อยละ 100 สิงคโปร์ บี จำนวน 44 คิดเป็นร้อยละ 100 พม่า เอ จำนวน 6 คิดเป็นร้อยละ 12.00 พม่า บี จำนวน 38 คิดเป็นร้อยละ 73.08 และตามด้วยการรุกด้วยการเตะด้านข้าง ดังภาพ

ตาราง 5 แสดงจำนวนและค่าร้อยละทักษะการเล่นที่ใช้รุกแบบต่าง ๆ

รูปแแบบ	ไทย เอ		ไทย บี		มาเลย์เซีย เอ		มาเลย์เซีย บี		สิงคโปร์ เอ		สิงคโปร์ บี		พม่า เอ		พม่า บี	
การเสิร์ฟ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เตะลังกาหลัง	25	96.15	4	14.81	47	95.92	3	9.68	-	-	-	-	36	72.00	14	26.92
เตะด้านข้าง	-	-	23	85.19	-	-	-	-	-	-	-	-	8	16.00	-	-
เตะสลับหลัง	1	3.85	-	-	2	4.08	28	90.32	55	100	44	100	6	12.00	38	73.08

จากตาราง 5 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของทักษะการเล่นที่ใช้รุกแบบต่าง ๆ ดังนี้ การรุกแบบกระโดดเตะลังกาหลังเป็นการรุกที่ทีมต่าง ๆ นำมาใช้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละได้ดังนี้ ไทย เอ จำนวน 25 คิดเป็นร้อยละ 96.25 ไทย บี จำนวน 4 คิดเป็นร้อยละ 14.18 มาเลย์เซีย เอ จำนวน 47 คิดเป็นร้อยละ 95.92 มาเลย์เซีย บี จำนวน 3 คิดเป็นร้อยละ 9.68 พม่า เอ จำนวน 36 คิดเป็นร้อยละ 72.00 พม่า บี จำนวน 14 คิดเป็นร้อยละ 26.92 การเตะสลับหลังเป็นการรุกที่ใช้เป็นลำดับต่อมาดังนี้ ไทย เอ จำนวน 1 คิดเป็นร้อยละ 3.85 มาเลย์เซีย เอ จำนวน 2 คิดเป็นร้อยละ 4.08 มาเลย์เซีย บี จำนวน 28 คิดเป็นร้อยละ 90.32 สิงคโปร์ เอ จำนวน 55 คิดเป็นร้อยละ 100 สิงคโปร์ บี จำนวน 44 คิดเป็นร้อยละ 100 พม่า เอ จำนวน 6 คิดเป็นร้อยละ 12.00 พม่า บี จำนวน 38 คิดเป็นร้อยละ 73.08 และตามด้วยการรุกด้วยการเตะด้านข้าง ดังภาพ

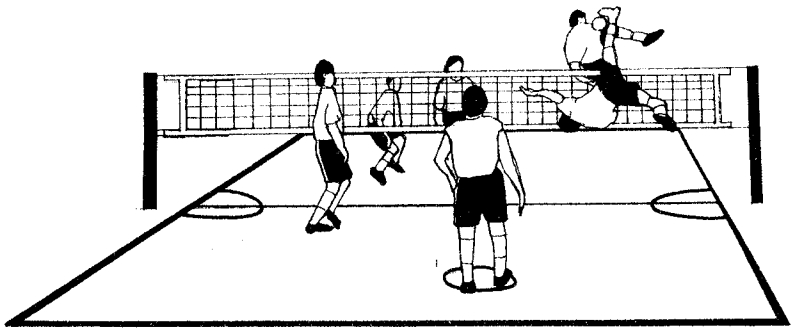

ภาพประกอบ 33 การรุกแบบกระโดดเตะลังกาหลัง

ตาราง 6 แสดงจำนวนและค่าร้อยละทักษะการเล่นที่ใช้ตั้ง (เซ็ท)

ทักษะการเล่น	ไทย เอ		ไทย บี		มาเลย์เซีย เอ		มาเลย์เซีย บี		สิงค์โปร์ เอ		สิงค์โปร์ บี		พม่า เอ		พม่า บี	
ที่ใช้ตั้ง(เซ็ท)	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ศีรษะ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	3.85
ข้างเท้าด้านใน	26	100	27	100	39	100	33	100	55	100	44	100	50	100	50	96.15
หลังเท้า	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
เข่า	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

จากตาราง 6 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของทักษะการเล่นที่ใช้ตั้ง (เซ็ท) ทักษะที่ใช้จะเป็นการตั้งด้วยข้างเท้าด้านในคิดเป็นร้อยละได้ดังนี้ ไทย เอ จำนวน 26 คิดเป็นร้อยละ 100 ไทย บี จำนวน 27 คิดเป็นร้อยละ 100 มาเลย์เซีย เอ จำนวน 39 คิดเป็นร้อยละ 100 มาเลย์เซีย บี จำนวน 33 คิดเป็นร้อยละ 100 สิงค์โปร์ เอ จำนวน 55 คิดเป็นร้อยละ 100 สิงค์โปร์ บี จำนวน 44 คิดเป็นร้อยละ 100 พม่า เอ จำนวน 50 คิดเป็นร้อยละ 100 พม่า บี จำนวน 50คิดเป็นร้อยละ 96.15 ส่วนทักษะอื่นๆ ไม่มีทีมใดนำมาใช้ ดังภาพ

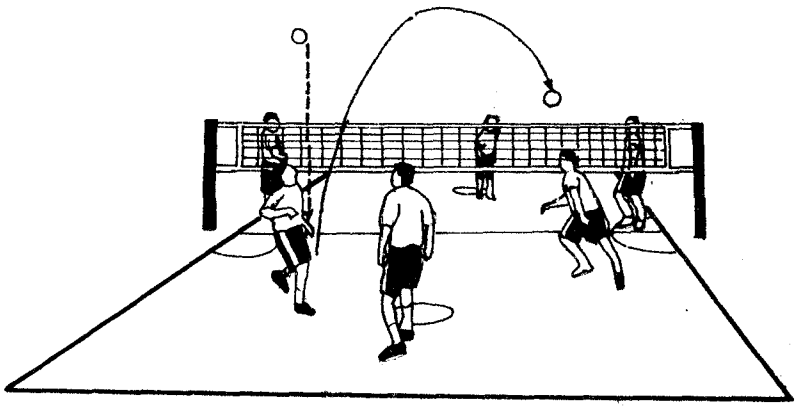

ภาพประกอบ 34 ทักษะการเล่นที่ใช้ตั้ง (เซ็ท)

ตาราง 7 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของทิศทางการเสิร์ฟไปยังตำแหน่งต่าง ๆ

ทิศทาง	ไทย เอ		ไทย บี		มาเลย์เซีย เอ		มาเลย์เซีย บี		สิงคโปร์ เอ		สิงคโปร์ บี		พม่า เอ		พม่า บี	
การเสิร์ฟ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
หน้าขวา	11	20.75	16	32.00	27	42.19	14	25.46	16	29.09	8	21.98	7	23.33	5	18.52
หน้าซ้าย	19	35.85	15	30.00	14	21.87	25	45.45	12	21.82	14	37.48	11	36.67	8	29.63
หลัง	23	43.40	19	38.00	23	35.94	16	29.09	27	49.09	15	40.54	12	40.00	14	51.85

จากตาราง 7 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของทิศทางการเสิร์ฟไปยังตำแหน่งต่าง ๆ ของแต่ละทีม มีดังนี้ การเสิร์ฟไปยังตำแหน่งหลังมากที่สุด คิดเป็นร้อยละได้ ดังนี้ ไทย เอ จำนวน 23 คิดเป็นร้อยละ 43.40 ไทย บี จำนวน 19 คิดเป็นร้อยละ 38.00 มาเลย์เซีย เอ จำนวน 23 คิดเป็นร้อยละ 35.94 มาเลย์เซีย บี จำนวน 16 คิดเป็นร้อยละ 29.09 สิงคโปร์ เอ จำนวน 27 คิดเป็นร้อยละ 49.09 สิงคโปร์ บี จำนวน 15 คิดเป็นร้อยละ 40.54 พม่า เอ จำนวน 12 คิดเป็นร้อยละ 40.00 พม่า บี จำนวน 14 คิดเป็นร้อยละ 51.85 นอกจากนี้มีการเสิร์ฟไปยังตำแหน่งหน้าซ้าย ดังนี้ ไทย เอ จำนวน 19 คิดเป็นร้อยละ 35.85 ไทย B จำนวน 15 คิดเป็นร้อยละ 30.00 มาเลย์เซีย เอ จำนวน 14 คิดเป็นร้อยละ 21.87 มาเลย์เซีย บี จำนวน 25 คิดเป็นร้อยละ 45.45 สิงคโปร์ เอ จำนวน 12 คิดเป็นร้อยละ 21.82 สิงคโปร์ บี จำนวน 14 คิดเป็นร้อยละ 37.48 พม่า เอ จำนวน 11 คิดเป็นร้อยละ 36.67 พม่า บี จำนวน 8 คิดเป็นร้อยละ 29.63 นอกจากนี้มีการเสิร์ฟไปยังตำแหน่งหน้าขวาเป็นลำดับสุดท้าย ดังภาพ

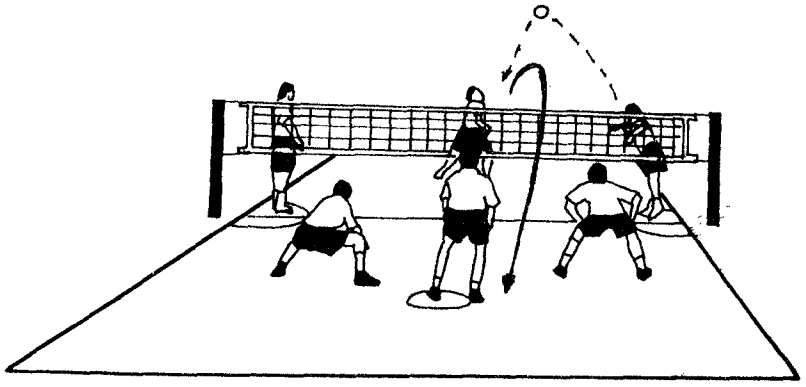

ภาพประกอบ 35 ทิศทางการเสิร์ฟไปยังตำแหน่งหลัง

ตาราง 8 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของรูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟ

รูปแแบบ	ไทย เอ		ไทย บี		มาเลย์เซีย เอ		มาเลย์เซีย บี		สิงคโปร์ เอ		สิงคโปร์ บี		พม่า เอ		พม่า บี	
การตั้งรับเสิร์ฟ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
แบบ เอ	-	-	27	100	-	-	-	-	-	-	-	-	40	100	52	100
แบบ บี	26	100	-	-	49	100	31	100	55	100	44	100	-	-	-	-
แบบ ซี	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
แบบ ดี	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

จากตาราง 8 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของรูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟของแต่ละทีมมีดังนี้ การตั้งรับเสิร์ฟแบบ บี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละได้ดังนี้ ไทย เอ จำนวน 26 คิดเป็นร้อยละ 100 มาเลย์เซีย เอ จำนวน 49 คิดเป็นร้อยละ 100 มาเลย์เซีย บี จำนวน 31 คิดเป็นร้อยละ 100 สิงคโปร์ เอ จำนวน 55 คิดเป็นร้อยละ100 สิงคโปร์ บี จำนวน 44 คิดเป็นร้อยละ 100 และการตั้งรับเสิร์ฟแบบ เอ มีดังนี้ ไทย บี จำนวน 27 คิดเป็นร้อยละ 100 พม่า เอ จำนวน 40 คิดเป็นร้อยละ 10 พม่า บี จำนวน 52 คิดเป็นร้อยละ 100 นอกนั้นไม่พบการตั้งรับรูปแบบอื่น ๆ ดังภาพ

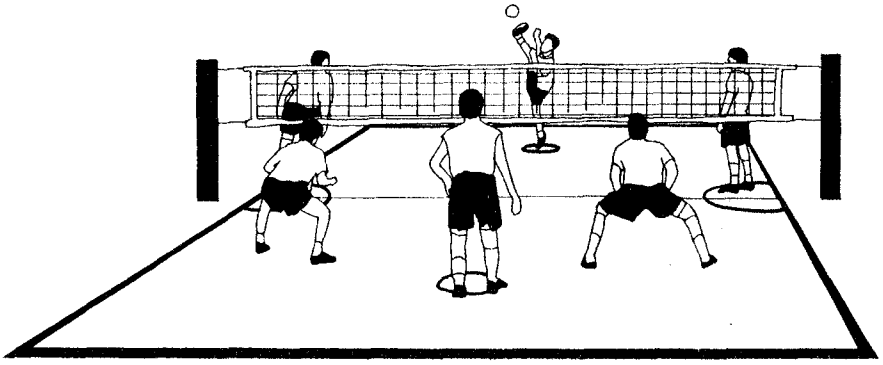

ภาพประกอบ 36 การตั้งรับเสิร์ฟแบบ บี

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อทราบรูปแบบการเล่นเซปัคตะกร้อ ในการแข่งขันกีฬาเอเชี่ยนเกมส์ครั้งที่ 13

2. เพื่อทราบทักษะการเล่นเซปัคตะกร้อ ในการแข่งขันกีฬาเอเชี่ยนเกมส์ครั้งที่ 13

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือนักกีฬาเซปัคตะกร้อ ประเภททีมชุดรอบรองชนะเลิศ ในการแข่งขันกีฬาเอเชี่ยนเกมส์ครั้งที่ 13 ณ กรุงเทพมหานคร ระหว่างวันที่ 6 - 20 ธันวาคม 2541 ซึ่งได้มาด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. อุปกรณ์ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
   1.1 เครื่องมือบันทึกภาพวีดีโอ
   1.2 เครื่องเล่นวีดีโอ
   1.3 ม้วนวีดีโอ สำหรับบันทึกภาพ
   1.4 เครื่องรับโทรทัศน์
   1.5 กล้องถ่ายรูปพร้อมฟิล์ม

2. ใบบันทึกผลการแข่งขันเซปัคตะกร้อประเภททีมชุด

3. ใบบันทึกรูปแบบการเล่นเซปัคตะกร้อที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล

1. วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้นคว้า มีรายละเอียดตามขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

1.1 ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อขอความอนุเคราะห์จากประธานคณะกรรมการฝ่ายการเงิน และสิทธิประโยชน์ การจัดการแข่งขันกีฬาเอเชี่ยนเกมส์ ครั้งที่ 13 ในการบันทึกวีดีโอเทปในการแข่งขันเซปัคตะกร้อประเภททีมชุด

1.2 ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขอความอนุเคราะห์จากนายกสมาคมตะกร้อแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ในการบันทึกวีดีโอเทปในการแข่งขันเซปัคตะกร้อประเภททีมชุด ในการแข่งขันกีฬาเอเชี่ยนเกมส์ครั้งที่ 13

1.3 ศึกษาเอกสาร และตำราที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบ และทักษะการเล่นเซปัคตะกร้อ

1.4 นำข้อมูลที่ศึกษาจากเอกสารและตำราปรึกษาประธานกรรมการกรรมการ และผู้เชี่ยวชาญ เกี่ยวกับรูปแบบ และทักษะการเล่นเซปัคตะกร้อ

1.5 ปรึกษา และประสานงานกับเจ้าหน้าที่โสตทัศนูปกรณ์ ในการจัดเตรียมอุปกรณ์ และที่ตั้งกล้องการบันทึกภาพการแข่งขัน

1.6 อบรมผู้ช่วยในการดำเนินการวิจัย

2. ขั้นดำเนินการ โดยปฏิบัติดังนี้

2.1 จัดเตรียมเครื่องมืออุปกรณ์ ดำเนินการติดตั้งกล้องวีดีโอโดยเจ้าหน้าที่โสตทัศนูปกรณ์ เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูล

2.2 ดำเนินการบันทึกวีดีโอ ตลอดการแข่งขัน

2.3 นำเทปบันทึกภาพที่ได้จากการแข่งขัน มาเปิดพร้อมกับบันทึกรูปแบบ และทักษะการเล่นแบบต่าง ๆ ในใบบันทึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2.4 ดำเนินการแจกแจงความถี่รูปแบบ และทักษะการเล่นของแต่ละทีม โดยการหยุดเครื่องเล่นวีดีโอทุกครั้งที่นักกีฬาเปลี่ยนรูปแบบ และทักษะการเล่นจนจบการแข่งขัน ลงในบันทึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลและเทปบันทึกวีดีโอ การแข่งขันมาวิเคราะห์รูปแบบ และทักษะการเล่นจากการแข่งขัน ซึ่งประกอบไปด้วย การเสิร์ฟ การรับเสิร์ฟ การรุก และการสกัดกั้น มาแจกแจงความถี่ของรูปแบบ และทักษะการเล่นเซปัคตะกร้อ จากการแข่งขันของแต่ละทีม แล้วเปลี่ยนเป็นค่าร้อยละ

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. รูปแบบการเสิร์ฟ การเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านใน เป็นรูปแบบที่ทีมพม่า บี นำมาใช้มากที่สุด โดยคิดเป็นร้อยละ 92.59 รองลงมาเป็นการเสิร์ฟด้วยหน้าเท้าทีมไทย เอ คิดเป็นร้อยละ 90.57 หลังเท้าทีมมาเลย์เซีย เอ คิดเป็นร้อยละ 79.68 และเสิร์ฟหยอดตามลำดับ

2. รูปแบบการรับเสิร์ฟ การรับเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านใน เป็นวิธีที่ทีมไทย เอ นำมาใช้มากที่สุด โดยคิดเป็นร้อยละ 73.08 รองลงมาเป็นการรับเสิร์ฟด้วยศีรษะทีมไทย บี คิดเป็นร้อยละ 66.67 หลังเท้าทีมสิงค์โปร์ เอ คิดเป็นร้อยละ 12.73 และเข่าตามลำดับ

3. รูปแบบการรุก การรุกด้วยตำแหน่งหน้าขวา บริเวณพื้นที่หน้าซ้ายเป็นแบบการรุกที่ทีมมาเลย์เซีย เอ ใช้มากที่สุด โดยคิดเป็นร้อยละ 74.29 รองลงมาเป็นการรุกด้วยหน้าขวา บริเวณพื้นที่หน้าขวา คิดเป็นร้อยละ 69.23 และการรุกด้วยหน้าซ้ายบริเวณพื้นที่หน้าขวา คิดเป็นร้อยละ 55.56 ตามลำดับ การรุกบริเวณพื้นที่กลางสนามพบว่ามีน้อยที่สุด

4. รูปแบบการสกัดกั้น การสกัดกั้นด้วยขาเป็นวิธีที่ทีมมาเลย์เซีย เอ นำมาใช้มากที่สุด โดยคิดเป็นร้อยละ 82.81 รองลงมาเป็นการสกัดกั้นด้วยลำตัว และขาทีมไทย เอ คิดเป็นร้อยละ 32.00 การสกัดกั้นด้วยหลัง และการสกัดกั้นด้วยผู้เล่นสองคนตามลำดับ

5. ทักษะการเล่นที่ใช้รุก การรุกแบบเตะลังกาหลังเป็นวิธีที่ทีมไทย เอ นำมาใช้มากที่สุด โดยคิดเป็นร้อยละ 96.15 รองลงมาเป็นการรุกแบบเตะสลับหลังทีมมาเลย์เซีย บี คิดเป็นร้อยละ 90.32 และการรุกแบบเตะด้านข้างทีมไทย บี คิดเป็นร้อยละ 85.19 ตามลำดับ

6. ทักษะการเล่นที่ใช้ตั้ง การตั้งจะใช้ข้างเท้าด้านในเป็นวิธีที่ทีมต่าง ๆ นำมาใช้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาเป็นการตั้งด้วยศรีษะทีมพม่า บี คิดเป็นร้อยละ 3.85 ส่วนทักษะอื่น ๆ ไม่มีทีมใดนำมาใช้ในการแข่งขัน

7. ทิศทางการเสิร์ฟไปยังตำแหน่งต่าง ๆ การเสิร์ฟไปยังตำแหน่งหลังเป็นทิศทางการเสิร์ฟที่ทีมพม่า บี มีการเสิร์ฟมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.85 และต่อมาเป็นการเสิร์ฟไปยังตำแหน่งหน้าซ้ายทีมทีมมาเลย์เซีย บี คิดเป็นร้อยละ 45.45 และตำแหน่งหน้าขวาตามลำดับ

8. รูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟที่ใช้มากได้แก่การตั้งรับเสิร์ฟแบบ บี (B) และการตั้งรับเสิร์ฟแบบ เอ (A) คิดเป็นร้อยละ 100 นอกนั้นไม่พบการตั้งรับเสิร์ฟแบบอื่น ๆ

<u>อภิปรายผล</u>

1. รูปแบบการเสิร์ฟ จากผลการศึกษาพบว่ารูปแบบการเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านใน เป็นรูปแบบที่ทีมต่าง ๆ นำมาใช้มากที่สุด รองลงมาเป็นรูปแบบการเสิร์ฟด้วยหลังเท้า และหน้าเท้า (ฝ่าเท้า) การเสิร์ฟลูกด้วยข้างเท้าด้านในเป็นทักษะที่นักกีฬาระดับนา ๆ ชาตินิยมใช้เสิร์ฟมากที่สุด อาจมีสาเหตุมาจาก การเตะกร้อด้วยข้างเท้า

เวลาฝึกน้อยกว่าการใช้หลังเท้า และหน้าเท้า จะอย่างไรก็ตามปัจจุบันประเทศต่าง ๆ เห็นความสำคัญของการเสิร์ฟทั้ง 3 แบบ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเสิร์ฟด้วยหลังเท้า ที่ทีมไทยนำมาใช้เสิร์ฟในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ครั้งที่ 18 ณ สนามกีฬาจังหวัดเชียงใหม่ เมื่อปี พ.ศ. 2539 และประสบผลสำเร็จในการแข่งขันครั้งนั้น และประสบผลสำเร็จในการแข่งขันกีฬาเอเชี่ยนเกมส์ครั้งที่ 13 ที่ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน โดยได้ 2 เหรียญทอง คือ ประเภททีมชุด และประเภททีมเดี่ยว

2. รูปแบบการรับเสิร์ฟ จากผลการศึกษาพบว่า การรับเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านใน เป็นรูปแบบที่ทีมต่าง ๆ นำมาใช้มากที่สุด สืบเนื่องจากการเสิร์ฟของทุกทีมจะเป็นการเสิร์ฟที่รุนแรง ต่ำ และเลียดตาข่าย ยากต่อการที่จะรับลูกเสิร์ฟในระยะใกล้ จึงถอยมาตั้งรับในระยะที่ไกลขึ้น เพื่อรับ หรือ เปิดลูกเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านใน ประการสำคัญการฝึกทักษะตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านในเป็นการฝึกที่เกิดความชำนาญ และฝึกได้ดีกว่าทักษะอื่นเนื่องจากข้างเท้าด้านในมีพื้นที่สัมผัสตะกร้อมาก ซึ่งง่ายต่อการรับเสิร์ฟ และตั้งตะกร้อ ซึ่งสอดคล้องกับ สุพจน์ ปราณี (2539 : 26) ที่กล่าวว่า การเตะลูกข้างเท้าด้านในเป็นพื้นฐานสำคัญในการเล่นตะกร้อ เนื่องจากเป็นการเล่นที่มีประโยชน์ และใช้ในระหว่างเกมการแข่งขันมากที่สุด มีความผิดพลาดน้อย สามารถลดปัญหาในการรับลูกเสิร์ฟหรือการตั้งรับได้ หากฝึกจนเกิดความชำนาญจะสามารถใช้ได้อย่างแม่นยำและมีประสิทธิภาพ

3. รูปแบบการรุก จากผลการศึกษาพบว่าส่วนใหญ่ทีมต่าง ๆ จะใช้รูปแบบการรุกด้วยผู้เล่นหน้าขวา และพื้นที่การรุก ทีมที่มีผู้เล่นที่รุกที่ถนัดเท้าขวา มีการเตะแบบสลับหลัง หรือ ผู้เล่นที่รุกแบบกระโดดเตะด้านข้าง และผู้เล่นที่รุกแบบกระโดดเตะลังกาหลังที่ถนัดเท้าซ้าย พบว่ามีการรุกบริเวณพื้นที่หน้าซ้ายเป็นส่วนมาก ทีมที่มีผู้เล่นรุกที่ถนัดเท้าขวา มีการรุกแบบกระโดดเตะด้านข้าง หรือ กระโดดเตะแบบลังกาหลัง พบว่ามีการรุกบริเวณพื้นที่หน้าขวาเป็นส่วนมาก และการรุกบริเวณพื้นที่กลางสนามของผู้เล่นที่ถนัดเท้าซ้าย และเท้าขวา จะพบน้อยที่สุด จากประสบการณ์ที่เคยเป็น

ผู้ฝึกสอนกีฬาเซปัคตะกร้อของทีมชาติสิงคโปร์ และการศึกษาวิดีทัศน์การแข่งขันกีฬาเซปัคตะกร้อ ชิงถ้วยพระราชทานของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาสยามบรมราชกุมารี ครั้งที่ 10 พบว่า รูปแบบการรุกที่นิยมในปัจจุบันจะใช้ผู้เล่นหน้าขวาเป็นหลัก ซึ่งจะทำหน้าที่ โยนเสิร์ฟ รับเสิร์ฟ สกัดกั้น ส่วนผู้เล่นหน้าซ้ายจะเป็นผู้ตั้งลูก สกัดกั้น และรุกในบางโอกาส เมื่อมีการเล่นผิดจังหวะ เช่น หน้าขวาเปิดตะกร้อไม่พ้นตัว หรือ เขตความรับผิดชอบ จำเป็นจะต้องเล่นตะกร้ออีกครั้งหนึ่งการเล่นที่แน่นอนก็คือการตั้งตะกร้อให้หน้าซ้ายเป็นผู้รุกแทน เป็นต้น

4. รูปแบบของการสกัดกั้น จากการศึกษาพบว่า การสกัดกั้นด้วยขาเป็นรูปแบบที่ทีมต่าง ๆ ใช้มากที่สุด เนื่องจากการสกัดกั้นด้วยขาจะทำให้ผู้สกัดกั้นสังเกตเห็นทิศทางการเคลื่อนที่ของลูกตะกร้อ การเคลื่อนไหวของผู้เล่นตำแหน่งรุกฝ่ายตรงข้ามทำให้สามารถกำหนดระยะ ทิศทาง ความสูงของผู้กระโดดเตะตะกร้อที่จะให้ตะกร้อข้ามตาข่าย ที่สำคัญอีกประการหนึ่ง ก็คือ กล้ามเนื้อขาเป็นกล้ามเนื้อที่แข็งแรง มีจุดหมุนของข้อต่อ สามารถงอขา และ เหยียดขา ได้ตามต้องการ ซึ่งจะส่งผลต่อการควบคุมพื้นที่หน้าตาข่าย ซึ่งสอดคล้องกับ สุพจน์ ปราณี (2539 : 76) ที่กล่าวว่า การสกัดกั้นด้วยขาเป็นวิธีที่นิยมที่สุดในเวลานี้ เนื่องจากสามารถสกัดกั้นได้ทั้งการรุกในระยะใกล้ และระยะไกล ภายในเขตการรุกไม่เกินเส้นสมมติ หรือเรียกว่า เขตหวังผล การสกัดกั้นมีความเป็นไปได้สูงมาก ประกอบกับต้องเรียนรู้จังหวะในการกระโดดเพื่อให้มีความสัมพันธ์เป็นจังหวะเดียวกันกับการรุก ก็จะทำให้การสกัดกั้นได้ผล

5. ทักษะการเล่นที่ใช้รุก จากการศึกษาพบว่า การรุกแบบเตะลังกาหลังเป็นการรุกที่ทีมต่าง ๆ นำมาใช้มากที่สุด เนื่องจากการกระโดดเตะลังกาหลัง โดยปกติจะเป็นการเตะที่จุดสูงสุดของการกระโดด ผู้เล่นที่มีความสูง และสามารถกระโดดได้สูงจะได้เปรียบคู่แข่งขันที่จะสกัดกั้น และตั้งรับ และการกระโดดเตะแบบลังกาหลังจะเป็นการเล่นครั้งที่ 3 ของแต่ละทีมในการรุกเป็นส่วนใหญ่ จะเป็นการเล่นที่รวดเร็ว รุนแรง เด็ดขาดกว่ารูปแบบอื่น ๆ ซึ่งยากแก่การตั้งรับธรรมดา และเล่นตอบโต้กลับมาของฝ่ายตรงข้าม ซึ่งสอดคล้องกับ สุพจน์ ปราณี (2539 : 58 - 59) การรุก คือ กระบวนการ

สุดท้ายของฝ่ายรับลูกเสิร์ฟ ซึ่งมีความสำคัญมากในการทวงสิทธิ์กลับมาเป็นของตน หรือเพื่อทำคะแนนเมื่อตกเป็นฝ่ายรับ การรุกจะมีประสิทธิภาพเพียงใดย่อมขึ้นอยู่กับเหตุผลที่สำคัญ 2 ประการ คือ 1 การตั้งลูก 2 ประสิทธิภาพของผู้เล่นตำแหน่งรุก ซึ่งจะต้องมีขีดความสามารถสูงในเชิงของการรุก ปัจจุบันนี้ผู้รุก สามารถรุกได้รุนแรงอยู่แล้ว สิ่งที่จำเป็นคือการสอดแทรกเทคนิคของการรุกให้มาก เพื่อส่งผลการรุกให้ดีขึ้น

6. ทักษะการเล่นที่ใช้ตั้ง (เซ็ท) จากการศึกษาพบว่า ผู้แข่งขันทุกทีมส่วนมากจะตั้งลูกโดยใช้การตั้งด้วยข้างเท้าด้านในมากที่สุด เพราะทักษะข้างเท้าด้านในเป็นทักษะพื้นฐานที่ใช้มากที่สุดในการเล่นตะกร้อ ใช้ในการเสิร์ฟ การตั้ง การรับเสิร์ฟ เพราะฉะนั้นนักกีฬาจึงมีความชำนาญในการใช้มากกว่าทักษะอื่น ประกอบกับข้างเท้าด้านในมีพื้นที่สัมผัสตะกร้อได้มาก ซึ่งสอดคล้องกับ สุพจน์ ปราณี (2539 : 26-47) คำกล่าวที่ว่า ลูกข้างเท้าด้านใน หากฝึกจนชำนาญจะสามารถใช้ตั้ง หรือ เซ็ทลูกให้ผู้เล่นทีมเดียวกันเตะลูกข้ามตาข่ายไปได้อย่างง่าย และสะดวกมากขึ้น

7. ทิศทางการเสิร์ฟไปยังตำแหน่งต่าง ๆ จากการศึกษาพบว่าในการเสิร์ฟตะกร้อของนักกีฬาทีมต่าง ๆ ผู้เสิร์ฟส่วนใหญ่จะเสิร์ฟไปยังตำแหน่งผู้เล่นหลัง การเคลื่อนที่ไปของลูกตะกร้อ จะผ่านระหว่างผู้เล่นตำแหน่งหลังกับผู้เล่นหน้าซ้าย หรือ ผู้เล่นตำแหน่งหลังกับผู้เล่นหน้าขวา ซึ่งเป็นจุดที่ผู้เล่นสับสน หรือ เกรงใจว่าใครจะเป็นผู้รับเสิร์ฟ เมื่อตะกร้อผ่านจุดดังกล่าวจะทำให้การรับเสิร์ฟผิดพลาดได้ ซึ่งสอดคล้องกับ สุพจน์ ปราณี (2539 : 41 - 43) การรับเสิร์ฟ หรือเปิดลูกเสิร์ฟที่ลงตรงช่องระหว่างผู้เล่นทั้ง 3 คนนั้น จะสร้างปัญหาให้เกิดขึ้นกับผู้เล่นที่ตกเป็นฝ่ายรับลูกเสิร์ฟอยู่เสมอ สิ่งที่ควรคำนึงถึงขณะรับเสิร์ฟ คือตำแหน่งการยืนตั้งรับเสิร์ฟ ความชำนาญในการใช้ทักษะพื้นฐาน ความคล่องตัวในการเคลื่อนที่ ไหวพริบปฏิภาณ มีสติ และสมาธิที่ดี

8. การตั้งรับเสิร์ฟส่วนใหญ่แล้วผู้เล่นแต่ละทีมจะมีรูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟแบบใดแบบหนึ่งเท่านั้น ที่นำมาเล่นมากที่สุด ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ปรากฏว่าแบบการตั้งรับเสิร์ฟที่พบมากที่สุด ได้แก่ แบบ เอ (A) และ บี (B) ซึ่งการตั้งรับทั้งสอง

แบบนี้สามารถควบคุมพื้นที่การรับเสิร์ฟได้มากกว่าแบบอื่น ตำแหน่งการยืนของผู้เล่นคู่หน้าจะต้องยืนเหลื่อมกับผู้เล่นตำแหน่งหลัง และเหมาะกับการเล่นที่มีผู้เล่นหน้าขวารุกหรือ ผู้เล่นหน้าซ้าย เป็นผู้เล่นรุกหลัก ซึ่งสอดคล้องกับ สุพจน์ ปราณี (2539 : 28) การตั้งรับเสิร์ฟขึ้นอยู่กับรูปแบบของทีม ตำแหน่งการยืนรับเสิร์ฟของแต่ละรูปแบบจะแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ และจะต้องปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดความสัมพันธ์ภายในรูปแบบของทีมนั้น ๆ ให้ดีที่สุด และมีจุดบกพร่องน้อยที่สุด

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้ฝึกสอนควรนำผลการวิจัยรูปแบบการเล่นต่าง ๆ ไปฝึกนักกีฬาในทุกระดับ เพื่อปรับปรุงและพัฒนารูปแบบ และทักษะการเล่นของนักกีฬาต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำวิจัยในลักษณะนี้กับกีฬาประเภทอื่น ๆ ต่อไป
2. ควรทำวิจัยกับนักกีฬาในระดับเยาวชนและระดับอื่น ๆ
3. ควรทำวิจัยเรื่องความเร็วของการเสิร์ฟรูปแบบต่าง ๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

เกียรติวัฒน์ วัชญากาญจน์. ผลการฝึกกล้ามเนื้อด้วยน้ำหนักที่มีต่อความสามารถในการเสิร์ฟเซปัคตะกร้อ. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพ ฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535. อัดสำเนา.

ผาณิต บิลมาศ. เอกสารประกอบการเรียนการสอนวิชา พล.316 การฝึกวอลเลย์บอล. กรุงเทพ ฯ : คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.

รุ่งเรือง เทพทัต. การศึกษารูปแบบของการแข่งขันวอลเลย์บอล. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพ ฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532. อัดสำเนา.

วิเชียร เกตุสิงห์. สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย. กรุงเทพ ฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2526.

สมชาย พันธ์โชติ. รูปแบบการเล่นวอลเลย์บอลเพื่อการแข่งขันของนักเรียนในระดับประถมศึกษา. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพ ฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2540. อัดสำเนา.

สราวุธ หมื่นโฮ้ง. การศึกษารูปแบบของการเตะตะกร้อท่ากระโดดวอลเลย์. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพ ฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร , 2537. อัดสำเนา.

สุพจน์ ปราณี. คู่มือการฝึกสอนกีฬาเซปักตะกร้อ (ขั้นพื้นฐาน). กรุงเทพ ฯ : สำนักพิมพ์โอเดียน , 2539.

_____. คู่มือการฝึกสอนกีฬาเซปักตะกร้อ (ขั้นก้าวหน้า). กรุงเทพ ฯ : สำนักพิมพ์โอเดียน , 2539.

อุทัย สงวนพงศ์. คู่มือวอลเลย์บอล. กรุงเทพ ฯ : มังกรการพิมพ์ , 2529.

Davis, Christopher Ivan. "The Effects of Game Modification on Opportunities to Respond in Elementary Volleyball Classes." Dissertation Abstracts International. 54 : 70-A ; July , 1993.

De Luna Saha, Grace Cynthia. "An Experimental Investigation to the Effects of An Auxiliary Training Apparatus on Volleyball Skill Development," Dissertatian Abstracts International. 54 : 70-A ; July, 1993.

Official Sepaktakraw Results. "13 TH ASIAN GAMES BANGKOK 1998," 6 - 20 ; December , 1998.

ภาคผนวก

ที่ ทม 1007/ 6965

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

8 ธันวาคม 2541

เรื่อง ขอความร่วมมือในการวิจัย

เรียน นายกสมาคมตะกร้อแห่งประเทศไทย

ด้วย นายสถาพร เกษแก้ว นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "รูปแบบการเล่นเซปัคตะกร้อในการแข่งขันกีฬาเอเชี่ยนเกมส์ ครั้งที่ 13" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมรรถชัย น้อยศิริ และ รองศาสตราจารย์ผาณิต บิลมาศ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตเข้าไปทำการถ่ายทำวิดีโอในการแข่งขันกีฬาเอเชี่ยนเกมส์ ครั้งที่ 13 ในการแข่งขันเซปัคตะกร้อประเภททีมชุด ในระหว่างวันที่ 9 - 19 ธันวาคม 2541 ณ อาคารอินดอร์สเตเดียม หัวหมาก การกีฬาแห่งประเทศไทย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นายสถาพร เกษแก้ว ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
โทร./โทรสาร. 258-4119

ที่ ทม 1007/ 8586

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

8 ธันวาคม 2541

เรื่อง ขอความร่วมมือในการวิจัย

เรียน ประธานคณะกรรมการฝ่ายการเงินและสิทธิประโยชน์

ด้วย นายสถาพร เกษแก้ว นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "รูปแบบการเล่นเซปัคตะกร้อในการแข่งขันกีฬาเอเชี่ยนเกมส์ ครั้งที่ 13" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมรรถชัย น้อยศิริ และ รองศาสตราจารย์ผาณิต ปิลมาศ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย จึงขออนุญาตเข้าไปทำการถ่ายทำวิดีโอในการแข่งขันกีฬาเอเชี่ยนเกมส์ ครั้งที่ 13 ในการแข่งขันเซปัคตะกร้อประเภททีมชุด ในระหว่างวันที่ 9 - 19 ธันวาคม 2541 ณ อาคารอินดอร์สเตเดียม หัวหมาก การกีฬาแห่งประเทศไทย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นายสถาพร เกษแก้ว ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
โทร./โทรสาร. 258-4119

ที่ ทม 1007/ 8577

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

8 ธันวาคม 2541

เรื่อง ขอความร่วมมือในการวิจัย

เรียน ประธานคณะกรรมการฝ่ายเทคนิค

ด้วย นายสถาพร เกษแก้ว นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "รูปแบบการเล่นเซปัคตะกร้อในการแข่งขันกีฬาเอเชี่ยนเกมส์ ครั้งที่ 13" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมรรถชัย น้อยศิริ และ รองศาสตราจารย์ผาณิต บิลมาศ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตเข้าไปทำการถ่ายทำวิดีโอในการแข่งขันกีฬาเอเชี่ยนเกมส์ ครั้งที่ 13 ในการแข่งขันเซปัคตะกร้อประเภททีมชุด ในระหว่างวันที่ 9 - 19 ธันวาคม 2541 ณ อาคารอินดอร์สเตเดียม หัวหมาก การกีฬาแห่งประเทศไทย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นายสถาพร เกษแก้ว ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
โทร./โทรสาร. 258-4119

13th ASIAN GAMES BANGKOK 1998

THE SEPAK TAKRAW PLAYER NAME

MALAYSIA TEAM MEN

---

1. Iskandar ARSHAD
2. R. NORSAL
3. Suhaimi YUSOF
4. Jamry EDERIS
5. S. ABDUL-RAHAMAN
6. Zabidi SHARIFF
7. A. ABD. HAMID
8. M. ISMAL
9. K. SHAMSUDIN
10. A. MOHAMAD-ZAKI
11. K. MD. JIDIN
12. A. MD. NOH

13th ASIAN GAMES BANGKOK 1998

THE SEPAK TAKRAW PLAYER NAME

MYANMAR TEAM MEN

---

1. Tham AUNG
2. Wai- Lwin PHYOE
3. Tin-Moe SAW
4. Zaw-oo THAN
5. Zay-Ya KYAW
6. Tun-oo SAN
7. Maung MAUNG
8. Naing MIN-MIN
9. S. AUNG-MYO
10. Hein AUNG
11. Tun-Win Zin
12. Min-Soe KYAW

13th ASIAN GAMES BANGKOK 1998

THE SEPAK TAKRAW PLAYER NAME

SINGAPORE TEAM MEN

---

1. M. KAMIS
2. Nur-Hisham ADAM
3. E. ABDUL-KADIR
4. Raffi BUANG
5. S. SABTU
6. Shamon SABTU
7. H. MOHAMED
8. H. ABDUL-WAHID
9. A. MOHD-YASIN
10. Mislan MUNJARI
11. M. ABDULLAH
12. Rainmon BUDIN

13th ASIAN GAMES BANGKOK 1998

THE SEPAK TAKRAW PLAYER NAME

THAILAND TEAM MEN

---

1. Suriyan PEACHAN
2. S. RAKWONGRIT
3. Poonsak PEMSAP
4. Paisal MAIHUNLA
5. Kampol TASSIT
6. K. MUTALAI
7. W. THONGSAI
8. K. NAMSOOK
9. D. PHAKAEDUM
10. S. PHUNSUEB
11. P. KEAWNOI
12. W. JODPIMAY

แผนผังบริเวณสนามแข่งขัน

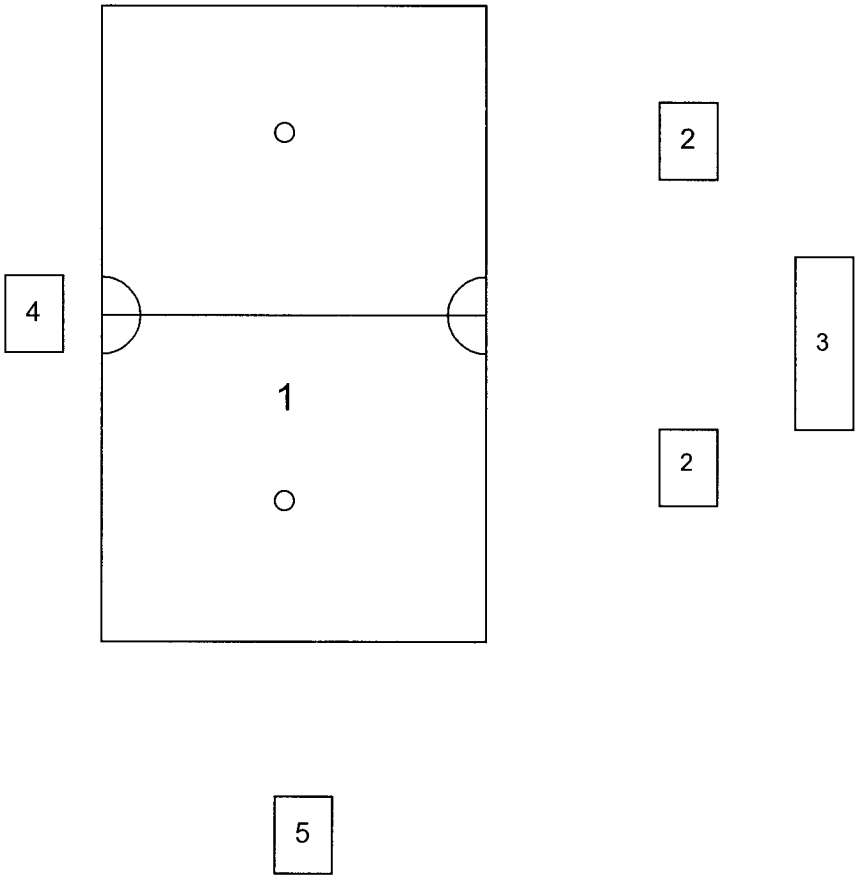

1. สนามแข่งขัน
2. ที่นั่งผู้เล่นสำรอง ผู้ฝึกสอน
3. โต๊ะเจ้าหน้าที่
4. เก้าอี้ผู้ตัดสิน
5. จุดตั้งเครื่องถ่ายวีดีโอเทป

ใบบันทึกทักษะการเล่นเซปัคตะกร้อ

ชื่อทีม.....

ทักษะการเสิร์ฟ	จำนวนครั้ง
1. การเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านใน	.....
2. การเสิร์ฟด้วยหน้าเท้า หรือ ฝ่าเท้า	.....
3. การเสิร์ฟด้วยหลังเท้า	.....
4. การเสิร์ฟสั้น	.....
รวม	

ใบบันทึกทักษะการเล่นเซปัคตะกร้อ

ชื่อทีม.....

ทักษะการรับเสิร์ฟ	จำนวนครั้ง
1. การรับเสิร์ฟด้วยศีรษะ	.....
2. การรับเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านใน	.....
3. การรับเสิร์ฟด้วยหลังเท้า	.....
4. การรับเสิร์ฟหลังเท้า	.....
รวม	

ใบบันทึกรูปแบบการรุกโดยฝ่ายเสิร์ฟ

ชื่อทีม.....

รูปแบบการรุกโดยฝ่ายเสิร์ฟ	จำนวนครั้ง
1. การเสิร์ฟรุกหน้าขวา แบบ เอ (A)	.....
2. การเสิร์ฟรุกหน้าซ้าย แบบ บี (B)	.....
3. การเสิร์ฟรุกหลัง แบบ ซี (C)	.....
รวม	

ใบบันทึกรูปแบบการรุกหลังจากรับเสิร์ฟ
การรุกโดยผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวา

ชื่อทีม.....

รูปแบบการรุกหลังจากรับเสิร์ฟ	จำนวนครั้ง
1. หน้าซ้ายรับเสิร์ฟ และเป็นผู้ตั้งลูกตะกร้อให้ผู้เล่นหน้าขวารุก	.....
2. หน้าซ้ายรับเสิร์ฟ ผู้เล่นหลังตั้งลูกตะกร้อให้ผู้เล่นหน้าขวารุก	.....
3. หน้าขวารับเสิร์ฟ ผู้เล่นหน้าซ้ายตั้งลูกตะกร้อให้ผู้เล่นหน้าขวารุก	.....
4. หน้าขวารับเสิร์ฟ ผู้เล่นหลังตั้งลูกตะกร้อให้ผู้เล่นหน้าขวารุก	.....
5. หลังรับเสิร์ฟ ผู้เล่นหน้าซ้ายตั้งลูกตะกร้อให้ผู้เล่นหน้าขวารุก	.....
6. หลังรับเสิร์ฟ และเป็นผู้ตั้งลูกตะกร้อให้ผู้เล่นหน้าขวารุก	.....
รวม	

ใบบันทึกรูปแบบการรุกหลังจากรับเสิร์ฟ
การรุกโดยผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้าย

ชื่อทีม.....

รูปแบบการรุกหลังจากรับเสิร์ฟ	จำนวนครั้ง
1. หน้าขวารับเสิร์ฟ และเป็นผู้ตั้งลูกตะกร้อให้ผู้เล่นหน้าซ้ายรุก	.....
2. หน้าขวารับเสิร์ฟ ผู้เล่นหลังตั้งลูกตะกร้อให้ผู้เล่นหน้าซ้ายรุก	.....
3. หน้าซ้ายรับเสิร์ฟ ผู้เล่นหน้าขวาตั้งลูกตะกร้อให้ผู้เล่นหน้าซ้ายรุก	.....
4. หน้าซ้ายรับเสิร์ฟ ผู้เล่นหลังตั้งลูกตะกร้อให้ผู้เล่นหน้าซ้ายรุก	.....
5. หลังรับเสิร์ฟ ผู้เล่นหน้าขวาตั้งลูกตะกร้อให้ผู้เล่นหน้าซ้ายรุก	.....
7. หลังรับเสิร์ฟ และเป็นผู้ตั้งลูกตะกร้อให้ผู้เล่นหน้าซ้ายรุก	.....
รวม	

ใบบันทึกรูปแบบการรุกหลังจากรับเสิร์ฟ
การรุกโดยผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้ายและผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวา

ชื่อทีม.....

รูปแบบการรุกหลังจากรับเสิร์ฟ	จำนวนครั้ง
1. หน้าซ้ายรับเสิร์ฟ ผู้เล่นหลังตั้งลูกตะกร้อให้ผู้เล่นหน้าซ้าย หรือหน้าขวารุก	.....
2. หน้าขวารับเสิร์ฟ ผู้เล่นหลังตั้งลูกตะกร้อให้ผู้เล่นหน้าซ้าย หรือหน้าขวารุก	.....
3. หลังรับเสิร์ฟ และเป็นผู้ตั้งลูกตะกร้อให้ผู้เล่นหน้าซ้ายหรือหน้าขวารุก	.....
รวม	

ใบบันทึกรูปแบบการสกัดกั้น

ชื่อทีม.....

รูปแบบการสกัดกั้น	จำนวนครั้ง
1. การสกัดกั้นด้วยขา	
1.1 สกัดกั้นด้วยท่าขางอชิดลำตัว	.....
1.2 สกัดกั้นด้วยท่าเหยียดขา	.....
2. การสกัดกั้นด้วยลำตัวและขา	.....
3. การสกัดกั้นด้วยหลัง	.....
4. การสกัดกั้นสองคน	
4.1 สกัดกั้นด้วยขากับขา	.....
4.2 สกัดกั้นด้วยขากับหลัง	.....
รวม	

ใบบันทึกรูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟ

ชื่อทีม.....

รูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟ	จำนวนครั้ง
3. การตั้งรับเสิร์ฟ แบบ เอ (A)	.....
4. การตั้งรับเสิร์ฟ แบบ บี (B)	.....
3. การตั้งรับเสิร์ฟ แบบ ซี (C)	.....
4. การตั้งรับเสิร์ฟ แบบ ดี (D)	.....
รวม	

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นายสถาพร เกษแก้ว

เกิดวันที่ 31 เดือนพฤษภาคม	พุทธศักราช 2501
สถานที่เกิด	239/1 ถนนสถลมาร์ค ตำบลวารินชำราบ อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	577/111 ถนนประชาชื่น แขวงลาดยาว เขตจตุจักร จังหวัดกรุงเทพมหานคร 19000
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	เจ้าหน้าที่พลศึกษา 6 ว.
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	สำนักพัฒนาการพลศึกษา สุขภาพและนันทนาการ กรมพลศึกษา ถนนพระราม 1. แขวงปทุมวัน เขตปทุมวัน จังหวัดกรุงเทพมหานคร 10330

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2521	ป. กศ. สูง (พลศึกษา) วิทยาลัยครูอุบลราชธานี
พ.ศ. 2523	กศ.บ. (พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขต พลศึกษา
พ.ศ. 2542	กศ.ม. (พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

รูปแบบการเล่นเซปัคตะกร้อในการแข่งขันกีฬาเอเชี่ยนเกมส์ครั้งที่ 13

บทคัดย่อ

ของ

สถาพร เกษแก้ว

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา

มีนาคม 2542

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อทราบรูปแบบ และทักษะการเล่นเซปัคตะกร้อในการแข่งขันกีฬาเอเชี่ยนเกมส์ ครั้งที่ 13 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักกีฬาเซปัคตะกร้อ ประเภททีมชุด ชาย ที่ลงทำการแข่งขันรอบรองชนะเลิศ ระหว่างวันที่ 6 - 20 ธันวาคม 2541 ณ กรุงเทพมหานคร ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง โดยศึกษาจากการบันทึกวีดีทัศน์ขณะแข่งขัน

ผลการศึกษาพบว่า

1. รูปแบบการเสิร์ฟข้างเท้าด้านใน เป็นแบบที่ใช้ในการเสิร์ฟมากที่สุด และรองลงมาเป็นการเสิร์ฟด้วยหลังเท้า

2. รูปแบบการรับลูกเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านใน เป็นแบบที่ใช้ในการรับเสิร์ฟมากที่สุด และรองลงมาเป็นการรับลูกเสิร์ฟด้วยศีรษะ

3. รูปแบบการรุกด้วยตำแหน่งหน้าขวา บริเวณพื้นที่หน้าซ้ายของสนาม เป็นแบบที่ใช้ในการรุกมากที่สุด และรองลงมาเป็นการรุกด้วยตำแหน่งหน้าขวาบริเวณพื้นที่กลางสนาม

4. รูปแบบการสกัดกั้นด้วยขา เป็นแบบที่ใช้มากที่สุดในการสกัดกั้น และรองลงมาเป็นการสกัดกั้นด้วยขาและลำตัว

5. รูปแบบการรุกแบบเตะลังกาหลัง เป็นแบบที่ใช้มากที่สุดในการเตะตะกร้อ และรองลงมาเป็นการรุกแบบเตะสลับหลัง

6. การตั้งด้วยข้างเท้าด้านใน เป็นแบบที่ใช้มากที่สุดในการตั้ง และรองลงมาเป็นการตั้งด้วยศรีษะ

7. การเสิร์ฟตะกร้อไปยังตำแหน่งหลังเป็นทิศทางที่ใช้มากที่สุด และรองลงมาเป็นการเสิร์ฟไปยังตำแหน่งหน้าซ้าย

8. การตั้งรับเสิร์ฟแบบ บี เป็นแบบที่ใช้ในการตั้งรับเสิร์ฟมากที่สุด และรองลงมาเป็นการตั้งรับเสิร์ฟแบบ เอ

THE PATTERNS OF PLAYING SEPAKTAKRAW IN THE 13th ASIAN GAMES

AN ABSTRACT

BY

SATHAPORN KETKEAW

Presented in partial fulfillment of the requirements for the

Master of Education degree in Physical Education

at Srinakharinwirot University

March 1999

The purpose of this study was to find out facts about the patterns and skills of sepaktakraw competed during the 13th Asian Games held in Bangkok from 6 - 20 December 1998. The samples were male team of sepaktakraw in the semifinal round obtained by specific purposive sampling from videotape recording of the tournament.

The results of the study were as follows :

1. The lateral inside - foot service patterns was the most used. The second most was the back foot service patterns.

2. The service receiving by the lateral inside - foot was the most used. The second most was the receiving by head.

3. The offensive patterns by right inside from the left - side zone of the court was the most used. The second most was the offensive patterns by right inside from the right - side of the court.

4. The leg blocking style was the most used. The second most was the body and leg blocking style.

5. The offensive patterns by the back summersault spike was the most used. The second most was the back scissors spike patterns.

6. The takraw ball setting by the lateral inside - foot was the most used. The second most was the head setting.

7. The takraw ball serving to the back stands was the most used. The second most was serving to the left inside.

8. The B style defensive serving was the most used. The second most was the A style defensive serving.